

ÁLLAMPOLGÁRI BIZOTTSÁG AZ EMBERI JOGOKÉRT

*A mentális egészségügy nemzetközi
megfigyelő szervezete*

FONTOS FIGYELMEZTETÉS

Az olvasónak

A pszichiátriai szakma azt állítja, hogy ők az egyedüli döntéshozók és szakértők a mentális egészségügy területén, valamint az elme „megbetegedéseinek” kérdésében. A tények azonban egészen mást mutatnak:

1. A PSZICHIÁTRIAI „ZAVAROK” NEM ORVOSI

BETEGSÉGEK. Az orvostudományban szigorú kritériumai vannak annak, hogy milyen állapotot lehet betegségnek nevezni: a tünetek egy előre meghatározható csoportja, valamint a tünetek okai vagy azok fiziológiai-ajáról (működéséről) alkotott megértés bizonyított és megalapozott kell, hogy legyen. A hidegrázás és a láz: ezek tünetek. A malária és a tüdőgyulladás: ezek betegségek. A betegségek létezését objektív bizonyítékok és fizikai vizsgálatok bizonyítják. Azonban soha egyetlen mentális „betegségről” sem bizonyították be orvosi szempontból, hogy létezik.

2. A PSZICHIÁTEREK KIZÁRÓLAG MENTÁLIS „ZAVAROKKAL” FOGLALKOZNAK, NEM BIZONYÍTOTT BETEGSÉGEKKEL.

Míg a testi orvoslás fő áramlata betegségeket kezel, a pszichiátria csak „zavarokkal” tud foglalkozni. Az okok vagy a fiziológiai elváltozások ismeretének hiányában a tünetek ilyen vagy olyan együttesét, amelyet sok különböző páciensen meg lehet figyelni, *zavarnak vagy szindrómának* hívják. A Harvard Egyetem pszichiátere, Joseph Glenmullen azt mondja, hogy a pszichiátriában „minden diagnózis pusztán a szindrómák [vagy zavarok] leírásából áll; a tünetek olyan csoportjait írják le, amelyekről azt feltételezik, hogy kapcsolatban állnak egymással, de ezzel nem betegségeket azonosítanak”. Ahogy Dr. Thomas Szasz, a pszichiátria nyugalmazott professzora fogalmaz: „Nincs semmilyen vér- vagy egyéb laboratóriumi teszt, amely bizonyítaná egy mentális betegség meglétét vagy hiányát, szemben a legtöbb testi betegséggel.”

3. A PSZICHIÁTRIA SOHA NEM ÁLLAPÍTOTTA MEG EGYETLEN „MENTÁLIS ZAVAR” OKÁT SEM. A vezető pszichiátriai testületek, mint a Pszichiátriai Világszövetség vagy az amerikai Mentális Egészségügyi Intézet maguk is elismerik, hogy a pszichiáterek nem

tudják, hogy mi az oka vagy mi a gyógymódja bármelyik mentális zavarnak, vagy hogy a pszichiátriai „kezelések” pontosan mit tesznek a páciensekkel. Csak különféle elméleteik és egymásnak is ellentmondó véleményeik vannak a diagnózisokról és módszerekről, ezeknek azonban nincs semmiféle tudományos alapja. Ahogy a Pszichiátriai Világszövetség egyik korábbi elnöke megállapította: „Az az idő, amikor a pszichiáterek úgy gondolták, hogy meg tudják gyógyítani a mentálisan beteg embereket, elmúlt. A jövőben a mentális betegeknek meg kell tanulniuk együtt élni a betegségükkel.”

4. AZ AZ ELMÉLET, HOGY A MENTÁLIS ZAVAROKAT AZ AGY „KÉMIAI EGYENSÚLYZAVARA” OKOZZA, EGY TUDOMÁNYOSAN NEM MEGALAPOZOTT VÉLEMÉNY, NEM TÉNY.

Az egyik uralkodó pszichiátriai elmélet (ami a pszichotróp gyógyszerek gyártását és forgalmazását megalapozta) az, hogy a mentális zavarokat valamilyen agyi kémiai egyensúlyzavar okozza. A többi hasonló elmélethez hasonlóan ennek sincs biológiai vagy egyéb tudományos bizonyítéka. Egy jelentős, orvosokból és biokémiai szakértőkből álló csoport képviselője, Elliot Valenstein, Ph.D., *Az agy hibáztatása* (Blaming the Brain) című könyv szerzője megállapítja: „Nincsenek tesztek annak kimutatására, hogy milyen egy élő személy agyának kémiai állapota.”

5. NEM AZ AGY A VALÓDI OKA AZ ÉLET

PROBLÉMÁINAK. Az emberek természetesen átélnek különféle problémákat és nehéz időszakokat életük során, amelyek okozhatnak mentális nehézségeket, akár súlyosakat is. De ezeket a nehézségeket úgy beállítani, hogy azokat gyógyíthatatlan „agy elváltozások” okozzák, amelyekkel nem lehet mást tenni, mint veszedelmes gyógyszereket szedni rá, nemcsak tisztességtelen, hanem ártalmas és gyakran halálos kimenetelű is. Ezek a „gyógyszerek” gyakran erősebbek, mint egy narkotikum, és képesek erőszakos rohamokat vagy öngyilkosságot előidézni. Elkendőzik a probléma valódi okát, aláássák az egyén saját erejét, és megtagadják tőle a valódi gyógyulás esélyét, ezáltal a jövő reményét.

ÁLLAMPOLGÁRI BIZOTTSÁG AZ EMBERI JOGOKÉRT

*A mentális egészségügy nemzetközi
megfigyelő szervezete*

TARTALOMJEGYZÉK:

Bevezetés: A mentális egészségügy megfigyelő szervezete	2
Első fejezet: Küzdelem az alapvető jogokért	5
Második fejezet: A gyermekek jogainak megvédése	9
Harmadik fejezet: Népiértékelések felfedése és nyilvánosságra hozatala	13
Negyedik fejezet: A tájékoztatás utáni beleegyezéshez való jog.....	19
Ötödik fejezet: A bűnös pszichiátriai visszaélések feltárása	23
Hatodik fejezet: A mentális egészség elérése	27
A szabadság megóvása: A mentális egészségügyi jogok nyilatkozata	28
A küldetés megvalósítása: Akcióban a CCHR	30
Állampolgári bizottság az emberi jogokért: Emberi jogi díjak	32
Ajánlások	33

BEVEZETÉS

A mentális egészségügy megfigyelő szervezete

Az Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért (Citizens Commission on Human Rights, CCHR) 1969-ben azzal a céllal jött létre, hogy vizsgálja és feltárja az emberi jogok ellen pszichiáterek által elkövetett visszaéléseket, és hogy megtisztítsa a mentális gyógyítás területét. Több mint egy évszázadon át a pszichiátria alapelve az volt, hogy mivel sem a szellemi dolgokat, sem az elmét nem lehet fizikai eszközökkel megmérni, ezért azok nem is léteznek, így nincs helyük a mentális egészségügyi kezelésben.

A pszichiátriai gyakorlat rendszerint azt jelentette, hogy a pácienseket úgy kezelték, mint az állatokat – megrémítették őket, minden joguktól megfosztották, és úgyszólván elraktározták őket az intézetekben, lealacsonyító körülmények között. A beutaltakat elektrosokk-terápiának vetették alá, gyakran büntetés jelleggel, az illető beleegyezése nélkül. A lobotómia és egyéb agysebészeti beavatkozások tönkretették a pácienseket és az életüket. Az erős neuroleptikumok (idegekre ható gyógyszerek, azaz drogok) az agyban és az idegrendszerben visszafordíthatatlan károsodást okoztak, a páciensek lassúak, apatikusak, kevésbé „ébere” lettek.¹ Ezen kívül a pácienseket bántalmazták, szexuálisan zaklatták – mindezt a „mentális gyógyítás” köntösében. A tudományos megalapozottságról kiderült, hogy nem állja meg a helyét.

Gondolják át Hollywood egyik sztárjának, Frances Farmernek az esetét, aki az 1940-es években hat év alatt 18 filmben, 3 színielőadásban szerepelt a Broadway-n,

valamint 30 jelentősebb rádióműsorban, mindezt 27 éves kora előtt. Ezután, több kudarcba fulladt párkapcsolat után, és az elhízás ellen szedett amfetaminoktól való függés miatt beutalták egy Washington állambeli pszichiátriai kórházba. Ott az ápolók megerőszakolták, pénzért odaadták egy közeli laktanya katonáinak, bezárták egy ketrecbe, valamint elektrosokkokat és inzulinsokkot adtak neki; ezen kívül jéghideg fürdőket rendeltek kezeléséppen, nagyon erős gyógyszereket adtak neki, valamint agysebészeti eljárást is végeztek rajta. Frances Farmer személyisége és karrierje tönkrement.

Sokakkal ellentétben Frances Farmer túlélte mindezt, és képes volt elmondani a tapasztaltakat: „Soha ne ringassák magukat abban a hitben, hogy a borzalomnak vége van, mert ma ugyanúgy létezik, mint a Bedlam borzasztó korszakában. És nekem muszáj elmondanom mindazokat a szörnyűségeket, amelyekre emlékszem, abban a reményben, hogy talán hatni

„...És nekem muszáj elmondanom mindazokat a szörnyűségeket, amelyekre emlékszem, abban a reményben, hogy talán hatni tudok valamilyen, az emberiségért tevékenykedő erőre, és megmentik azokat a szerencsétlen teremtményeket, akik a mai napig is sötét szobákban vannak bebörtönözve a málladozó intézetek mélyén.”

– Frances Farmer, színésznő, a pszichiátriai visszaélések egyik áldozata az 1940-es években

tudok valamilyen, az emberiségért tevékenykedő erőre, és megmentik azokat a szerencsétlen teremtményeket, akik a mai napig is sötét szobákban vannak bebörtönözve a málladozó intézetek mélyén.”

Az Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért ez az erő.

A humanitárius L. Ron Hubbard nyomán, aki felfedezte a pszichiátria tetteinek bűnözéssel és visszaéléssel való rokonságát, és azt mondta: „Nem engedhetjük, hogy bármilyen befolyásos csoport az ember lealacsonyításának szentelje magát.” A CCHR ma a legjelentősebb nemzetközi szervezet, amely vizsgálja a pszichiátriát.

A CCHR, amelyet a Szcientológia Egyház alapított, mint önálló társadalomjobbító testületet, társalapítója pedig Dr. Thomas Szasz, a pszichiátria nyugalmazott professzora, javaslatot tett és megvalósított több száz reformot világszerte a pszichiátria területén, azáltal, hogy bírósági meghallgatásokon, közösségi fórumokon bizonyította, hogy léteznek visszaélések a pszichiátria területén, együttműködve a médiával, az igazságszolgáltatással és hivatalos tisztségviselőkkel.

Ez a kiadvány részletezi néhány kivizsgálás adatait, a fontos változásokat és reformokat, amelyeket a CCHR-nak sikerült elérnie. A CCHR erőfeszítéseinek következtében sok ezer áldozatot megmentettek, a páciensek visszaszerezték emberi és állampolgári jogaikat, szerte a világon betiltották az elektrosokk és az agysebészet önkényes használatát, teljesen betiltották a mélyalvás (narkotikus) kezelést és az inzulinsokkot. Ma már létezik törvény arra, hogy a pszichiátrián történő szexuális erőszakkal a büntetőbíróságok foglalkozzanak, valamint a pszichiátriai kezelések áldozatai közül sok százan kaptak kártérítést.

Jelenleg a pszichiáterek hatalma elég nagy ahhoz, hogy a szülőket akár kényszerítsék arra, hogy veszélyes pszichotróp szereket adjanak gyermekeiknek, ami mélyülő drogválságot hoz létre, és lerombolja a családi egységet. A világon mintegy 17 millió gyermeknek írják fel antidepresszánsokat, amelyek gyakran okoznak erőszakos viselkedést és öngyilkosságot. Még egyévesnél fiatalabb gyerekek esetén is előfordul, hogy tudatbefolyásoló szert írják fel számukra. További millióknak írják fel egy olyan serkentőszert, ami erősebb, mint a kokain. Ezáltal a CCHR munkája igen kiterjedtté vált, és létfontosságúvá teszi kivizsgáló szerepét, hogy őrködjön az emberi jogok tiszteletben tartása felett.

A pszichiátriai visszaélések számos áldozata számára a CCHR az egyetlen remény, az egyetlen csoport, amely hajlandó meghallgatni őket, és *nem* tulajdonítja súlyos panaszukat valamilyen „mentális zavar” „érzéksalódásainak”. A CCHR munkájának köszönhetően számtalan

életet sikerült megmenteni a pszichiátriai kezeléseket követő egyéni romlástól.

A CCHR ma is büszkén folytatja kivizsgálási munkáját mintegy 130 csoporttal 31 országban – ezek a számok évről évre növekszenek, és ez nem kevesebbet jelent, mint egy globális küzdelmet az ember méltóságának és tisztességének megőrzésére. Ma is létfontosságú a szervezet működése, és csak akkor fogja munkáját befejezettnek tekinteni, amikor a pszichiátria csalásainak sikerül véget vetni, és elérni, hogy a szakma maga felelősséget vállaljon azokban az esetekben, amikor a kezelések ártalmasak vagy megsértik az emberi jogokat.

Jan Eastgate
a Nemzetközi Állampolgári
Bizottság az Emberi Jogokért elnöke

A CCHR megalakulása óta dolgozik azon, hogy a törvény teljes súlyát – és a média segítségével a nagyközönség nyomását – latba vesse a pszichiátria gyakori emberi jogi visszaélései ellen, illetve hogy feltárja azokat.

ELSŐ FEJEZET

Küzdelem az alapvető jogokért

Azáltal, hogy veszélyesnek állítják be a mentális betegeket önmagukra és másokra, a pszichiáterek meggyőzték a kormányokat és a bíróságokat, hogy ezeket az embereket meg kell fosztani a szabadságuktól, mert ez szükséges a többi ember biztonsága érdekében. Mindenhol, ahol ezt a gondolatmenetet sikerült a pszichiátriának elfogadtatnia, ennek következtében óriási emberi jogi visszaélések történtek. Az egyik különösen borzasztó kísérlet, hogy a teljes népesség feletti kontrollt átadják a pszichiáterek kezébe, 1956-ban történt.

1956 januárjában az amerikai kongresszus csendben és egyhangúlag elfogadta az Alaszka Mentális Egészségügyi Törvénytervezetet, amelyet a legmagasabb rangú amerikai pszichiáterek szöveg- eztek meg és lobbiztak ki. Ez egymillió holdas területet biztosított volna Alaszkában, elkerítve és elkülönítve, ahol építhet-

tek volna egy óriási pszichiátriai létesítményt, ahová az ország területéről bárkit önkényesen elszállíthattak volna.

L. Ron Hubbard, a Szcientológia vallás alapítója ezt a tervezetet egy Szibéria-szerű táborhoz hasonlította a mentális egészségügy páciensei számára, és azt mondta: „ez lesz Szibéria Amerika számára!” Szcientológusok egy csoportjával és emberi jogi mozgalmak képviselőivel erőteljes kampányba kezdett a tervezet ellen, mint olyan intézmény ellen, amely az emberi jogok tömeges

megsértését jelentette volna. Végül a törvénytervezetet a szenátus nem fogadta el. A pszichiáterek még évekkel később is használták a „Szibéria-törvényjavaslat” nyelvezetét, amely dédelgetett elképzelésük volt a kényszerbeszállítások jogi modelljére.

1966-ban az Egyesült Nemzetek Közgyűlése elfogadta a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányát. A 9-es cikk kimondja: „Mindenkinek joga van a szabadsághoz és a személyes védelemhez. Senkit nem szabad önkényes elzárásnak vagy letartóztatásnak kitenni. Senkit nem lehet megfosztani a szabadságától, csak a törvények által előírt módon és esetekben.”

Ez nem sokkal az után történt, hogy a CCHR-t megalapították, és pontosan ezek voltak azok az alapelvek, amelyeknek védelmezésére létrejött. Tehát az egyik fő küldetése az lett, hogy megvédje az embereket a pszichiátria kényszerbeszállítási törvényeitől.

1969-ben egy magyar menekültet, Győry Viktort akarata ellenére beszállítottak egy pszichiátriai intézetbe, meztelenre vetkőztették, elkülönítették, majd erőszakkal elektrosokknak vetették alá. A CCHR közbelépett és elérte, hogy kiengedjék, miután kiderítette, hogy Győryt „skizofrénnak” diagnosztizálták „paranoid hajlamokkal”, egyszerűen azért, mert nem beszélt angolul.

1969-ben egy magyar menekültet, Győry Viktort akarata ellenére beszállítottak egy pennsylvaniai intézetbe, meztelenre vetkőztették, elkülönítették, majd erőszakkal elektrosokknak vetették alá. Visszautasították az ügyvédhez való jogát. A magyar származású Dr. Szasz segítségével kiderült, hogy Győryt „skizofrénnak” diagnosztizálták „paranoid hajlamokkal”, egyszerűen azért, mert nem beszélt angolul. A CCHR elérte, hogy Győryt kiengedjék az intézményből.²

AZ EMBERI JOGOK MEGSÉRTŐINEK LELEPLEZÉSE:

A CCHR számára nincsenek határok, amikor azon dolgozik, hogy a bűncselekményeket elkövető pszichiátereket igazságszolgáltatás elé állítsa, ahogyan tette azt például akkor, amikor nyomozói japán pszichiáterek által elkövetett erőszakos bezárásokat, kényszerítéseket és a páciensekre erőltetett gyógyszerkezéseket tártak fel. Jobbra fent: A japán CCHR igazgatója, Koji Minami az áldozatok érdekében tanúskodik. Több pszichiátriai intézetet bezártak, vezető pszichiátereiket bűnösnek találták helytelen kezelés vádjában, pénzbírságra és börtönbüntetésre ítélték őket (lent). Egy kórházlánc csaló módon számlákat állított ki 400 nem létező páciensről; több millió yen büntetést kellett fizetniük.

A CCHR segítsége nélkül Győry beszállítása könnyen életfogytiglani szabadságvesztést jelenthetett volna.

Fogva tartásból eredő halálesetek a pszichiátriai intézményekben

A pszichiátriai intézetekben számtalan, különféle korú páciens hal meg a durva fogva tartási, fizikai korlátozási eljárások miatt, amelyeket terápia címen eszközölnek rajtuk.

A CCHR együttműködik ügyészekkel és törvényhozókkal, hogy nyilvánosságra hozzák ezeket a bűncselekményeket, és olyan biztosítékokat fogantossanak, amelyek megóvják a pácienseket attól, ami „normális” gyakorlatnak számít a betegek fizikai kényszerítésében.

Törvényes jogok biztosítása

A CCHR erőfeszítéseinek köszönhetően számos jogi biztosítékot sikerült fogantossítani, amelyek védelmet jelentenek az önkényes pszichiátriai bebörtönzés, illetve erőszakos kényszerítő eszközök használata ellen.

■ 1970-es és 1980-as évek: Kivizsgálások, amelyek kormány szintű ellenőrzéshez vezettek számos állami pszichiátriai intézetben Kaliforniában, Chicagóban, Hawaii-n, Michiganben és Missouriban – ennek eredményeként elbocsátottak kórházi ügyintézőket és pszichiátereket is, néhol bűnügyi és büntetőjogi kivizsgálást is elrendeltek, bezártak több pszichiátriai intézetet és megreformálták a páciensek jogairól szóló szabályokat.

■ Ausztráliában az 1980-as években a törvényhozás biztosította, hogy minden jövőbeli beszállítás esetében az államnak jogi védelmet kell biztosítania, a fellebbezés és a tanúk meghallgatásának jogát is beleértve. Továbbá az embereket nem lehet beszállítani egy pszichiátriai intézetbe vallási, kulturális, politikai meggyőződésük miatt.

■ 1980-ban egy kaliforniai szövetségi bíróság olyan törvényt hozott, amely elrendelte, hogy a kényszerbeszállított egyénnek joga van megtagadni a kezelést.³

■ 1993-ban Texas állam törvény általi büntetést fogadott el a szükségtelen beszállításra, ami akár 2 év börtönnel fenyegetheti a pszichiátereket.

■ 1999-ben a CCHR segítette felderíteni és nyilvánosságra hozni a rettenetes igazságot, miszerint évente mintegy 150 fizikai korlátozásból eredő haláleset történik

Национальный Институт Прессы

csak az USA-ban, közel 10%-uk gyerek, némelyikük még csak 6 éves.⁴ Ugyanabban az évben szövetségi rendeletet hoztak arról, hogy tilos fizikai és kémiai (erős tudatmódosító szerek) eszközöket alkalmazni a páciensek kényszerítésére vagy fegyelmezésére. A rendelet azt is tartalmazta, hogy „országos jelentési rendszert” kell bevezetni, hogy az intézmény, amelyik megsérti a szabályokat, ne kapjon állami támogatást.⁵

■ Dániában a CCHR segített olyan személyeket kiszabadítani, akiket erőszakkal vettek fel intézetekbe, ahol az ágyhoz rögzítették őket.⁶

■ Annak felfedezése után, hogy pszichiátriai magánkórházak Japánban erőszakkal vettek fel és törvénytellenesen kötözték le idős betegeket, 2000-ben olyan rendeletet hoztak, amely megtiltja a kényszerítő eszközök használatát az időseken.⁷

■ 2000-ben Észak-Karolina állam elfogadott egy törvényt, amely szabályozza a mozgáskorlátozó eszközök és a magánzárkák használatát, ezen kívül egy kötelező jelentési rendszert vezetett be, amely bírságot helyez kilátásba a szabályok megsértése esetére.

■ 2003-ban a CCHR más szervezetekkel együtt azon dolgozott, hogy megakadályozzák egy kényszerbeszélítési törvény elfogadását Oroszországban, amely a pszichiátereknek lehetővé tette volna, hogy önkényesen, jogi eljárás nélkül elmeegógyintézetbe zárjanak állampolgárokat, akár serdülőket is.

AZ EMBERI JOGOK VÉDELME OROSZORSZÁGBAN:

Az orosz történész-levéltáros, Anatolij Prokopjenko (lent) szerint „a pszichiátriai eszközökkel történő politikai elnyomás még ma is előfordul Oroszországban”. A CCHR nyilvánosságra hozta ezt a folytatódó gyűlöletet azzal, hogy feltárta a kényszerbeszélítéseket az országban.

A CCHR erőfeszítéseinek köszönhetően sok országban számos jogi biztosítékot sikerült foganatosítani, amelyek védelmet jelentenek az önkényes pszichiátriai bebörtönzés, illetve erőszakos kényszerítő eszközök használata ellen.

A CCHR felvilágosító kampányai és támogatása számos szülőnek segített, hogy megvédjék gyermekeiket a pszichiátria hamis diagnózisaitól és káros szereitől. Kis kép: Pennsylvaniában egy szakértői testület, amelyen a CCHR USA vezetője, Bruce Wiseman (középen) elnökölt, jelentést mutat be a pszichiátria gyerekekkel szemben elkövetett visszaéléseiről.

MÁSODIK FEJEZET

A gyermekek jogainak megvédése

A CCHR egyik legfontosabb feladata az, hogy megvédje a szülők és gyermekek jogait a pszichiátriai kényszerítéstől és ártalmaktól. A CCHR kongresszusi (parlamentari) vizsgáló testületek előtt tanúskodik arról a világszerte terjedő gyakorlatról, amelyben a gyermekeket pszichiátriai mentálisan „betegnek” címkézik és begyógytárazzák, illetve kezelésekkel kísérleteznek rajtuk.

Manapság az Amerikai Pszichiátriai Társaság által kiadott *Mentális zavarok diagnosztikai és statisztikai kézikönyve (DSM-IV)* című kiadványnak köszönhetően az átlagos gyerekkori viselkedés – babrálás, fészkelődés, mások szavába vágás, játékok, ceruzák elvesztése, házi feladat el nem végzése, futkározás – önkényesen mentális zavaroként kerül felcímkézésre, mint például „figyelemhiányos hiperaktív zavar” (ADHD). Noha a bizonyíték teljességgel hiányzik, a pszichiátria kijelentette, hogy az olyan „tanulási zavarok”, mint az ADHD, azért vannak, mert a gyermek agyában „kémiai egyensúlyzavar” van, vagy valamilyen egyéb agyi probléma miatt.

Ifj. Dr. Sydney Walker, pszichiáter, neurológus, *A hiperaktivitás koholmánya* című könyv szerzője a következőt jelentette ki: „A hiperaktivitás nem betegség. Ez egy trükk, amit olyan orvosok tartanak fenn, akiknek fogalma sincs, hogy valójában mi a baja ezeknek a gyerekeknek.”⁸

A fenti és más hamis pszichiátriai diagnózisok alapján világszerte iskolás gyerekek milliói szednek receptre felírt szereket, amelyek egy része narkotikumnak számít, más részüket pedig olyan erős, hogy fiatalokat erőszakra vagy öngyilkosságra készíthet. Ennek eredményeképpen számos országban az iskolák inkább elmeorvosintézeteknek, mint oktatási intézményeknek tűnnek.

Nemzetközi szinten a CCHR tájékoztató és támogató tevékenysége sok szülőnek segített megvédeni gyermekét a pszichiátria hamis diagnózisaitól és ártalmas szereitől.

A CCHR „egy különleges szervezet, amely a legértékesebb célnak szenteli tevékenységét... annak, hogy megvédje gyermekeinket a pszichiátriai szerek használatától.”

– Dr. Samuel Blumenfeld, oktató és szerző

A szülők felszólalnak

Az iskolapszichológusok és -pszichiáterek arra kényszerítették a New York-i Patricia Weathers-t, hogy adjon pszichiátriai szereket tízéves fiának, Michaelnek, miután „ADHD”-val diagnosztizálták. Hat hónap alatt teljesen visszahúzódtól lett, abbahagyta a barátkozást a többi gyerekkel, elvesztette az étvágyát és nem tudott rendesen aludni. Amikor

fokozatosan abbahagyta a gyerekkel a szerek szedését, a Gyermekvédő Szakszolgálat hanyagsággal vádolta meg. Sikerült elkerülnie azt, hogy elszakítsák tőle a gyermeket, és kapott egy független szakértői jelentést, miszerint a fiú viselkedésváltozása a szerek miatt történt, és hogy inkább oktatásbeli megoldásra volt szüksége. A CCHR segített Mrs. Weathers-nek azzal, hogy a média is beszámolt erről a szörnyű szituációról. Később elindított egy sikeres weboldalt szülőknek. „Szeretnék köszönetet mondani a CCHR-nak. A támogatásuk nélkül nem tudtam volna

A CCHR segítséget nyújt azoknak a szülőknek, akikől tévesen megtagadták gyermekeik felügyeleti jogát vagy rájuk erőltették gyermekeik gyógyszerelését, mint például Feliz Erfurt (fent) Németországból, Angela Castillo (jobbra fent) és Fred Ehrlich esetében.

nyilvánossá tenni a történetünket” – mondta Mrs. Weathers.

Németországban 2000-ben a CCHR segített S-nének a fia pszichiátriával kapcsolatos problémája ügyében. A következőket írta: „...szeretném nagyon megköszönni a CCHR-nak azt a segítséget, ami még éppen idejében érkezett. [A fiam és én] nem tudtuk volna egyedül megoldani azokat a gondokat, amelyekkel szembe kellett néznünk. Az Önök szakértő tudása és hozzáértése a pszichiátriával kapcsolatban, valamint a tanácsok, hogy hogyan küzdjünk a megoldásért, segítettek megvilágítani a helyzetet. Nagyon örülünk, hogy a Bizottság teljes segítőkészségével a mi oldalunkon áll.”

Szintén Németországban, 2000-ben egy állami hivatal elvette Feliz és Mikail Erfurt két gyermekét – akik 10 és 14 évesek voltak –, mert az anyjuk egy állítólagos pszichiátriái zavar („Münchhausen-szindóma”) következtében megbetegítette őket. Azonban az orvosi dokumentumok azt mutatták, hogy mindkét gyermeket születése óta epilepsziával, valamint egy ritka emésztési problémával kezelték az egyetemi kórházban. A pszichiáterek ezeket a bizonyítékokat figyelmen kívül hagyták, és mindkét gyermeket egy pszichiátriái intézetbe vitték, két éven át szétválasztva egymástól a családtagokat. A CCHR és egy gondos orvos segített a családnak megnyerni a jogi csatát, és 2002-ben egy bírósági határozat elrendelte a gyerekek kiengedését. A nagyobbik fiú ezt mondta: „A hazatérés döbbenetes érzés volt. Mindnyájan zokogtunk.” 30 hónap után először újra

megőlelhették a szüleiket.⁹ Ami a pszichiátriái diagózist illeti, megalapozatlannak találták.

Egy új-zélandi anya elolvasta a CCHR egyik füzetét *Pszichiátria: gyerekek elárulása* címmel. A következőképp számolt be erről: „Elolvastam ezt a kiadványt... több mint két évvel ezelőtt; és óriási hatása volt az életünkre. Akkoriban a fiam ADHD-snak volt nyilvánítva, és napközben szedte a Ritalint, este pedig egy másik gyógyszert, hogy tudjon aludni.... A kiadványt olvasva megrémültem: mit is csinálók a gyerekemmel? Akkor felhívtam a fiam orvosát, hogy megkérdezzem, mit gondol erről a helyzetről. Először nagyon leereszkedő volt, majd leértékelő és arrogáns. A beszélgetés elég csúnyán fejeződött be. Szépen leszoktatam a fiamat az összes gyógyszerről... Azóta alternatív módszereket használunk... a fiam most dicséreteket kap a javuló munkájáért, a hozzáállásáért.... Köszönjük az életmentő kiadványt....”

A CCHR gyerekek pszichiátriái gyógyszerelése ellen folytatott kampányai számos, védelmet biztosító reformot eredményeztek.

A gyermekek jövőjének megmentése

A CCHR kampányai a gyerekek agresszív pszichiátriái gyógyszerelése ellen számos védelmet jelentő reform meghozatalát indították el, amelyek közül néhányat az alábbiakban sorolunk fel:

■ 1999-ben a CCHR leleplezte, hogy pszichiátriái szerek és az iskolai „halál-oktatási” program álltak a coloradoi Columbine Középiskola két diákja, Eric Harris és Dylan Klebold lövöldözésének hátterében. Ennek során megöltek 12 diákot és egy tanárt, valamint saját magukkal is végeztek. Patricia Johnson-nal, a coloradoi Oktatási Testület tagjával együttműködve egy precedens értékű határozatot fogadtattak el, amely arra szólította fel a tanárokat, hogy a viselkedési, figyelem- és tanulási problémákra a szerek helyett oktatási módszereket használjanak.¹⁰ Ez más államokban is hasonló szabályok bevezetését eredményezte.

■ 2000 és 2003 között az Egyesült Államok hét államában – úgymint Colorado, Connecticut, Illinois, Minnesota, Oregon, Texas és Virginia államokban – törvényeket hoztak arról, hogy az iskolák nem kötelezhetik arra a szülőket, hogy állítsák rá gyógyszerekre a gyerekeiket, illetve nem csaphatják ki azért a tanulókat, mert a szülő megtagadta a pszichiátriái gyógyszerelést. Texas, Arizona és Utah olyan törvényt is hozott, hogy egy szülőt nem lehet hanyagsággal vádolni amiatt, ha nem hajlandó pszichiátriái gyógyszereket adni a gyerekének. A 9 államban összesen 10 törvényt hoztak, amelyek megvédik a gyerekeket az erőltetett gyógyszerelésről.

■ Törvények szabnak határt annak, hogy a Gyermekvédelmi Szolgálat irodái megszüntethessék a szülő gyermekfelügyeleti jogát, vagy pert indíthassanak ellenük amiatt, hogy megtagadják gyermekük pszichiátriai gyógyszerelését.

■ A CCHR nagyközönséget tájékoztató európai kampányai abban a témában, hogy egyre több gyereket diagnosztizálnak hamisan „tanulási rendellenességgel” és gyógyszerelik őket, vezetett el oda, hogy a CCHR bizonyítékokat mutatott be az Európa Tanács Közgyűlésének, amely vizsgálni kezdte az ügyet. 2002-ben a Közgyűlés jelentése azt a javaslatot tette, hogy „szigorúbb kontrollt kell gyakorolni a diagnózisok, valamint a kezelési módok felett.” Azt is javasolták, hogy kutatásokat kell végezni alternatív gyógymódok kifejlesztésére, mint például az étrend-változtatás.¹¹

■ 2003-ban Nagy-Britanniában a gyógyszerellenőrzési hivatal figyelmeztette az orvosokat, hogy bizonyos fajta antidepresszánsokat ne írjanak fel 18 év alatti pácienseknek, a gyógyszerek által létrehozott öngyilkossági késztetésre hivatkozva. Ezt követően az ausztrál, kanadai és egyes európai gyógyszerészeti engedélyezési hivatalok szintén figyelmeztettek a gyermekek gyógyszerelésének veszélyeire.

■ 2004-ben az amerikai Élelmiszer- és Gyógyszerügyi Hivatal (FDA) kiadott egy figyelmeztetést, miszerint a Szelektív szerotonin visszavétel gátló (SSRI) antidepresszánsok ellenséges és öngyilkos viselkedést okozhatnak gyerekeknél és felnőtteknél.

■ 2004 szeptemberében az Amerikai Képviselőház Energiaügyi és Kereskedelmi Felügyeleti Albizottsága megtartotta az első meghallgatást arról, hogy ezen antidepresszánsok használata mit okoz gyerekeknél és fiataloknál, és az FDA miért hozott olyan határozatot, hogy ne hozzák nyilvánosságra azokat a kutatási eredményeket, melyek szerint ezek a szerek nem okvetlenül hatásosabbak, mint a cukortabletták, viszont a gyerekek egy része hajlamossá válik az öngyilkosságra. Ezt egy FDA tanácsadó testületi meghallgatás követte, amelyen szülők tucatjai tettek tanúvallomást arról, hogy gyermekeik a gyógyszerek miatt megölték magukat. A bizottság első és azonnali lépésként azt javasolta, hogy egy figyelemfelkeltő „fekete doboz” figyelmeztetést kell helyezni az SSRI-et tartalmazó flakonokra, hangsúlyozva, hogy a szer öngyilkosságot okozhat.

A CCHR folytatja felvilágosító tevékenységét ezzel kapcsolatban, mert a felirat nem változtatja meg azt a tényt, hogy a gyerekek meghalnak, megölnek másokat vagy függővé válnak ezektől és egyéb pszichiátriai szerektől. A jövőjük csak azzal lesz biztosítva, ha ezek a hamis „mentális zavarok”, amelyekkel diagnosztizálják őket, valamint a veszélyes pszichotróp szerek be lesznek tiltva.

Ricardo Rocha (középen) megtekinti a pszichiátriáról szóló kiállítást Los Angelesben.

„Nagyon hálások vagyunk a CCHR-nak...”

Ricardo Rocha,
tényfeltáró újságíró, Mexikó

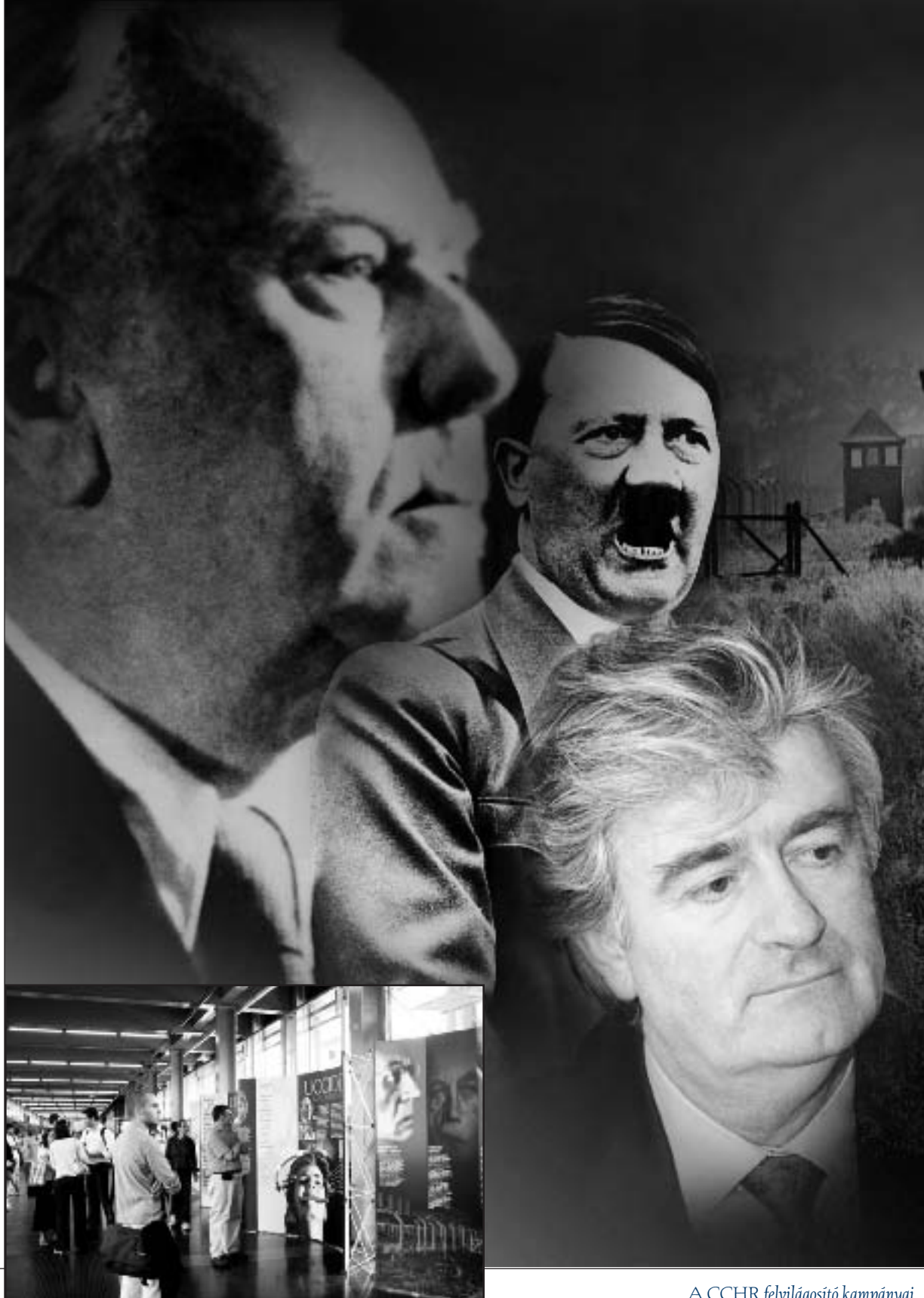
„A CCHR segített megértenem, hogy milyen méreteket ölt a gyerekek gyógyszerekkel való kezelése. Tudtam, hogy az USA-ban nagy a probléma, de bevallom, eleinte nem gondoltam, hogy ilyen nagy a gond nálunk is. Elkezdtük kivizsgálni a helyzetet, és láttam, hogy Mexikóban is egyre nagyobb a baj. Hatalmas laboratóriumok vannak, és ezek a drogok – legális drogok – óriási üzletet jelentenek. Tökéletesen meg vagyok győződve arról, hogy most az egyik legnagyobb kihívással állunk szemben, ami a jövő generációkat, a gyerekeink életét érinti.”

Bob Simonds, a teológia doktora,
az amerikai Keresztény Pedagógusok
Országos Szövetségének elnöke:

„Nagyon hálások vagyunk a CCHR-nak, mert nemcsak hogy vezeti a harcot az iskoláink diákjaival szembeni bűnös pszichiátriai visszaélések megállításában, de katalizátorként szolgál minden vallásos, szülői és orvosi csoportnak e visszaélések elleni küzdelemben. A CCHR lenyűgöző kutatásai és hitelessége nélkül ezek a csoportok nem lennének ennyire hatékonyak.”

The Hon. Raymond N. Haynes,
Kalifornia törvényhozásának tagja

„A CCHR nevezetes hosszú, fáradhatatlan munkájáról, hogy megelőzze a gyerekek helytelen felcímkezését és gyógyszerelését.... A Nemzetközi Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért nagyon sokat tett a helyi, az országos és a nemzetközi szintén, hogy megmutassa, léteznek olyan mentális egészségügyi felvetések, amelyek felbecsülhetetlenül értékesek, és ez egy olyan szervezetre vall, amely a mentális egészség igen magas szintje mellett kötelezte el magát.”

A CCHR felvilágosító kampányai feltárják a pszichiátria fajtisztasági ideológiáit, amelyeket Hitler használt a náci eutanázia-program során, majd később a Balkánon alkalmaztak, hogy az etnikai tisztogatásokat igazolják velük. Kis kép balra: a CCHR pszichiátriáról szóló kiállítása Torinóban, Olaszországban.

HARMADIK FEJEZET

A népirtások felfedése és nyilvánosságra hozatala

Robert Jackson, amerikai ügyész, a következőt mondta a 1945. november 20-án Nemzetközi Katonai Bíróságnak, mely a náci orvosok büntetőperét lefolytatta: „A gonoszságok, amelyeket el kell ítélnünk és meg kell büntetnünk, annyira kiterveltek voltak, olyan rosszindulatúak és olyan pusztítóak, hogy a civilizált világ nem engedheti meg azt, hogy mindettől eltekintsünk, mert ha ez megismétlődik, akkor azt az emberiség nem fogja túlélni.”¹²

Miközben a pszichiátria megpróbálta elrejtetni kapcsolatát a náci népirtással, a Holokauszttal, a súlyos valóság az, hogy a pszichiátria indította útjára az „eugenikát” közel három évtizeddel azelőtt, hogy a nácizmus 1933-ban hatalomra került Németországban. A történelmi tények azt mutatják, hogy a pszichiátria volt az, amely a náciakat tömeggyilkossá tette. Ideológiájuk további társadalmi és politikai katasztrófákat okozott – ugyanez állt a dél-afrikai apartheid háttérben, az orosz politikai gulágok mögött, Bosznia és Koszovó háborús konfliktusai mögött, Olaszország koncentrációs táborokra emlékeztető elmeegógyintézetek mögött, mostanában pedig meghatározó szerepe van a globális terrorizmus kiépítésében.

Azonban a CCHR kutatásainak és kiadványainak köszönhetően a világ megismerheti és felismerheti a visszataszító pszichiátriai ideológiák útvonalt, amely ezekhez a szörnyűségekhez vezetett, és megakadályozhatja azt, hogy mindezek újra előforduljanak.

Németország – A pszichiátria sötét múltja

A CCHR németországi csoportja átfogó kutatást kezdeményezett az országban, és azt találták, hogy a vezető pszichiáterek ugyanazok voltak, akik „tudományos” háttérrel szolgáltattak ahhoz, hogy Hitler és a náci kormány véget vessen azok életének, akik „nem méltók arra, hogy éljenek.”

Ők vetették meg a Holokauszt alapjait azzal, hogy előkészítették és megfogalmazták az 1933-as Sterilizációs törvényt, valamint az 1935-ös Fajtisztasági törvényt,

amely a zsidók és „alsóbbrendű” emberek tömegeinek halálát vetítette előre, akiket koncentrációs táborokba hurcoltak. Német pszichiáterek hozták létre az úgynevezett „T-4-es egységet”, amelynek az volt a célja, hogy az „értéktelen életetek” véget vessen. 1939-ben mentális pácienseken kezdték tesztelni a zuhanyzószzerű gázkamrákat és a kemencéket

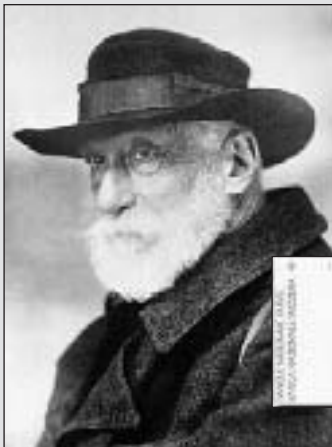
A CCHR kutatásainak és kiadványainak köszönhetően a világ megismerheti és felismerheti a visszataszító pszichiátriai ideológiák útvonalt, amely ezekhez a szörnyűségekhez vezetett, és megakadályozhatja azt, hogy mindezek újra előforduljanak.

emberek tömegeinek elgázosítására, maradványaik eltávolítására – két évvel azelőtt, hogy a Végso megoldáskonferencián elhatározták, hogy megindítják a Holokausztot. A német pszichiátriai intézetekben 1939-ben 320 000 beutalt volt, 1945-ben már csak 40 000, azaz a korábbiaknak csupán 12,5%-a volt életben. Akkoriban a pszichiáterek lelkiismeret-furdalás nélkül dicsekedtek azzal, hogy a zsidók és más „nem tiszta” csoportok kiirtása az ő tervük volt, és Hitler csupán eszközül szolgált tervük megvalósítására: Ernst Rüdin, az a pszichiáter, aki a népirtási erőfeszítések legaktívabb kezdeményezője volt, és

Náci pszichiáterek felkutatása

1978-ban a náci pszichiáterről, Heinrich Grossról azt találták, hogy Ausztria legnagyobb pszichiátriai intézetében dolgozik, emellett pedig „bíróági pszichiátriai szakértőként praktizál”. Grossnak le kellett mondania a tiszt-ségéről, amikor a CCHR hírül adta, hogy a második világháború alatt gyerekek „kegyes meggyilkolásában” vett részt. 2000 áprilisában bíróság elé került volna a gyerekek meggyilkolásában való bűnrészesség miatt, de egy pszichiáter társa szakvéleménye szerint Gross „dementiában” szenvedett, ezért nem lehetett bíróság elé állítani.

1997-ben a svájci CCHR felfedte, hogy a svájci-német pszichiáter, August Forel, akinek az arcképe az ezres címletű svájci bankjegyet díszíti, egyike volt azon ideológia alapítóinak, amely a náciizmust létrehozta. Nyolc hónappal később Forel arcképét eltávolították a bankjegyről.

HEINRICH HARRER:
A CCHR leleplezte a „Pszichiátriai Világkonferencia” magasrangú ügyvezetőjének, Heinrich Harrernek, egykori SS-tagságát és posztjáról 1980-ban lemondatták.

aki segített megszövegezni a Sterilizációs törvényt, büszkén állította 1944-ben: „Csak a Führer által váltak valóra több mint 30 éves álmaink arról, hogy a fajhigiénét bevezessük a társadalomba.”

A gyilkosságokban való aktív részvételük ellenére a pszichiátereknek sikerült elkerülniük a nyilvános figyelmet és felelősségre vonást. Csak négy pszichiátert ítélték el a Nürnbergi háborús bűnöket vizsgáló perben. A többiek csendben visszatértek a német pszichiátriai intézetekbe, a Mentális Egészségügyi Világszövetségbe vagy a közegészségügybe. Amikor a CCHR más szervezetekkel együtt felhívta erre a cinikus gyakorlatra a közfigyelmet az 1990-es években, a Német Pszichiátriai Társaság elnöke, Johann Meyer-Lindenberg elismerte, hogy ez így volt, és hogy az áldozatoknak „gyakran pontosan ugyanazokkal az emberekkel kellett találkozniuk, akik korábban elrendelték a kínzásukat.”

1978-ban a náci pszichiáterről, Heinrich Grossról azt találták, hogy Ausztria legnagyobb pszichiátriai intézetében dolgozik, emellett pedig „bíróági pszichiátriai szakértőként tevékenykedik”. Grossnak le kellett mondania a tiszt-ségéről, amikor a CCHR hírül adta, hogy a második világháború alatt gyerekek „kegyes meggyilkolásában” vett részt. 2000 áprilisában bíróság elé került volna a gyerekek meggyilkolásában való bűnrészesség miatt, de egy pszichiáter társa szakvéleményt adott arról, hogy Gross „dementiában” szenved, ezért nem állítható bíróság elé.

1980-ban a CCHR és néhány szövetségese lemondatta a korábbi SS-tag orvost, Heinrich Harrert a „Pszichiátriai Világkonferencia” szervezési bizottságában betöltött tiszt-ségéről. A háború alatt Harrer sertesagy-folyadékot fecskendezett be emberek agyába attól a bizarr elgondolástól vezérelve, hogy „megnöveli intelligenciájukat.”

1997-ben a svájci CCHR felfedte, hogy a svájci-német pszichiáter, August Forel, akinek arcképe az ezres címletű svájci bankjegyet díszíti, egyike volt azon ideológia alapítóinak, amely a náciizmust létrehozta. Nyolc hónappal később Forel arcképét eltávolították a bankjegyről.

Húszévi alapos kutatás után a CCHR segített összeállítani és kiadni a *Pszichiáterek: Az emberek Hitler mögött* című könyvet, ami arra készítette a Német

Hendrik Verwoerd

Pszichiátriai Társaság elnökét, hogy írásban kérje a német kormánytól a CCHR elhallgattatását – természetesen eredménytelenül.

Dél-Afrika

A CCHR Dél-Afrikában működő csoportja, miközben a mentális „egészségügyi” táborokat vizsgálta az 1970-es években, kiderítette, hogy ugyanaz a pszichiátriai ideológia, amely a Holokausztot elindította, hozta létre a visszataszító apartheid-törvényeket is. Hendrik Verwoerd, aki egy általa „alkalmazott pszichológiának” nevezett tárgyat tanított, az apartheid rendszerének fő kidolgozója volt, azalatt, amíg oktatási és bennszülöttügyi miniszter, illetve 1958-64 között az ország miniszterelnöke volt. Verwoerd az 1920-as években német egyetemeken tanult, amikor a pszichiáterek a

fajtisztaságról szóló elméleteiket tökéletesítették. Valójában Verwoerd annyira szerette Németországot, hogy egy bíróság azzal vádolta a második világháború alatt, hogy a német propagandagépezetet segíti. Ezzel a háttérrel nem csoda, hogy az apartheidről szóló elképzelései olyanok lettek, mint a náci fajtisztasági tervek tökéletes megvalósítása.

A Szcientológia Egyház és a CCHR felfedezték, hogy több tízezer feketét zártak el a külvilágtól akaratauk ellenére olyan pszichiátriai intézményekben, amelyeket korábbi bányatelepekből alakítottak ki, itt alaposan begyógyszerezték őket, fájdalmas elektrosokkokat adtak nekik, fájdalomcsillapítás nélkül. A pácienseket munkaerőként bérebe adták, ott vállfákat, keféket, lábtörlőket, ágyneműt és egyebeket készítettek. Ezt „ipari terápiának” nevezték. Megdöbbenve attól, hogy valaki híreket kezd adni a rejtett rabszolgatáborokról, a bűnös pszichiáterek először is elérték az apartheid kormánytól, hogy módosítsák a Mentális Egészségügyi Törvényt, és nyilvánítsák büntetendő cselekménynek, ha valaki jelenti a pszichiátriai intézményekben található helyzetet, vagy

Az apartheid első miniszterelnöke, Hendrik Verwoerd pszichológus (balra fent) eugenikát (fajegészségtant) tanult német egyetemeken az 1920-as években, így egyengetve az apartheid útját. Ez vezetett később ahhoz, hogy dél-afrikai feketék tízezreit zsákmányolták ki pszichiátriai rabszolga-munkatáborokban (fent). A CCHR dokumentációt adott át erről és más, az apartheid alatt elkövetett pszichiátriai visszaélésekről a Dél-Afrikai Igazság és Megbékélés Bizottságnak 1997-ben (balra lent).

Jovan Raskovic

Radovan Karadzic

Slobodan Milosevic

Miután áttekintették a CCHR Balkánra vonatkozó anyagait, Európa Tanács-tagok olyan határozatot írtak alá, amely elismerte, hogy Karadzic és Raskovic voltak a boszniai etnikai tisztogatások kitervelői, s amely javasolta, hogy az EU tanácsának tagjai tanulmányozzák a CCHR információit a témáról. Milosevic elnök – Karadzic páciense – a boszniai események után követte el és pénzelte a koszovói etnikai tisztogatásokat.

azokban fényképeket készített. Mivel megvonták tőle a szabad véleménynyilvánítás szabadságát, a CCHR Dél-Afrikán kívül tette közzé mindazt, amit talált, bizonyítékokat mutatott be az Egészségügyi Világszervezetnek (WHO). A WHO nemsokára vizsgálatot indított a pszichiátriai táborokban, és 1983-ban jelentést adott ki – ez megerősítette a CCHR által talált visszaéléseket, és elítélte azt, hogy a pácienseket ingyen dolgoztatják, megállapítván: „Erre a helyzetre nincs példa a történelemben vagy a jelenlegi pszichiátriai kezelés gyakorlatában; viszont nagyon hasonlít a rabszolgatartásra.”

1997-ben a CCHR szóbeli és írásos bizonyítékokat mutatott be Dél-Afrika apartheid utáni Igazság és Megbékélés Bizottságának azokról a bűnökről, amelyeket pszichiáterek és pszichológusok követtek el a faji elkülönítés sötét időszaka alatt. A cáfolhatatlan bizonyítékok hatására a Dél-Afrikai Pszichológiai Társaságnak végül el kellett ismernie, hogy a pszichológiai tanulmányok célja az volt, hogy bizonyítsák, a feketék intellektuálisan alacsonyabb rendűek. Ennek eredményeképpen 1998-ban a törvényhozás betiltotta a rasszista pszichológiai tesztek használatát.

2001-ben az új dél-afrikai kormány hatályon kívül helyezte azt az apartheid-korszakban hozott rendelkezést, hogy tilos fényképezni a pszichiátriai intézményekben vagy jelenteni az esetleges visszaéléseket. Ezt még 1976-ban vezették be, hogy megvédjék a pszichiátereket a CCHR vizsgálódásaitól. De a pszichiátriát már nem védi meg a kormány attól, hogy kivizsgálják, ha szükséges.

A Balkán

A francia CCHR-iroda alapos vizsgálat alá vette a Boszniában és Koszovóban történt etnikai tisztogatásokat, mivel a népcsoportok közötti konfliktust rendszerint valamilyen kívülálló harmadik fél szítja, akit a háborúzó felek nem vesznek észre. A CCHR jelentette

mindazt, amit talált, bizonyítékokkal együtt, az ENSZ Hábortörvénnyel Vizsgáló Hágai Bíróságnak és az Európa Tanácsnak.

Azt találták, hogy ugyanazok a régi, fajhiány és eugenikai pszichiátriai elgondolások bújtak meg a népirtás és a háborúskodás hátterében: mindezek ma is ké-

pések egy tíz éve húzódó konfliktushelyzetet okozni, amelynek több tízezer halottja van, s aminek következtében több millióan váltak hajléktalanná és üldözötté. A világ úgy tudja, hogy a háborúk kiagyalói politikusok voltak. Azonban azt általában nem tudják, hogy mind Jovan Raskovic, az ultra-nacionalista Szociáldemokrata Párt (SDP) alapítója, mind Radovan Karadzic, a háborús vezető – pszichiáterek. Azt sem sokan tudják, hogy Slobodan Milosevic, Szerbia erőskezű vezetője a háború idején 25 éve Karadzic páciense volt. Miután Raskovic meghalt és Karadzic elmenekült (az ENSZ keresteti, hogy bíróság elé állítsa emberiség elleni bűntett vádjával), Milosevic fenntartotta az etnikai kisebbségekkel szembeni ellenségeskedést. Elfogták és bíróság elé állították Hágában, a Hábortörvénnyel Vizsgáló Bíróságon a Boszniában és Koszovóban történt népirtásban játszott szerepe miatt.

1999 szeptemberében Európa Tanács-tagok aláírtak egy Határozatot, amely elismerte, hogy az etnikai tisztogatások kitervelői pszichiáterek voltak. A Határozat felkérte a Tanács tagjait arra, hogy „tanulmányozzák azt az anyagot, amelyet minderről a francia Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért szervezett állított össze.”¹³

Olaszország mai koncentrációs táborai

Kormányzati hivatalnokokkal és parlamenti képviselőkkel együtt a CCHR olasz csoportja vizsgálatokat végzett az ország koncentrációs táborokra hasonlító pszichiátriai intézeteiben, amely számos intézmény bezárását eredményezte.

1991 áprilisában a CCHR a fent említett hivatalos személyekkel és a média képviselőivel rajtaütésszerűen megjelent egy ilyen elmegyógyintézetben. Emberek százait találták állati életkörülmények között, meztelenül bezárva málló vakolatú szobákba, mocskos asztalok és székek közé. Az ágyakat emberi széklet és vizelet borította. A dolgozók inkább zsebre tették az állami támogatást,

nem a páciensekre költötték. Edo Ronchi szenátor megalapította: „Az intézetek, amelyeket láttam, koncentrációs táborok... nem választhatjuk el a fát a gyümölcsetől, amit terem, és a rendszert annak gyümölcsei alapján kell megítélnünk. Az, amit a pszichiátriából láttam, nem enged más következtetésre jutnom....” A következő három évben több mint 20 ilyen „látogatást” tettek Olaszország elfeledett elmegyógyintézeteiben, ahol több tízezer ember élt hasonlóan nyomorúságos körülmények között. Miután a bizonyítékok megvoltak, a CCHR állhatatosan dolgozott azon, hogy az ilyen intézményeket zárják be.

Erőfeszítéseiket 1996-ban siker koronázta, amikor az olasz kormány határozatot hozott: 97 ilyen pszichiátriai intézetet zártak be és adtak el.¹⁴ Így a korábban megalázott és elhanyagolt emberek új lehetőséget kaptak a méltóságteljes életre. Sokukat megtanították írni és olvasni, dolgozni és önmagukról gondoskodni, először életükben. A CCHR-nak egy polgármester emléklapok nyújtott át, elismerésképpen humanitárius erőfeszítéseikért.¹⁵

A CCHR társalapítója, Dr. Thomas Szasz (balra fent) a CCHR képviselőivel, emberi jogi visszaélésekről szóló bizonyítékokat és reformokat sürgető ajánlásokat hozva az Európa Tanácsnak és más európai testületeknek.

Fent: a CCHR feltárta az olasz elmegyógyintézetekben történő pszichiátriai visszaéléseket – esetenként a média bevonásával történő rajtaütésszerű látogatásokkal –, s ezekre felhívta a nagyközönség és a hivatalos szervek figyelmét. Jobbra: A Garbagnate polgármestere által a CCHR-nak adományozott kitüntetés, amelyet a CCHR a közösség érdekében kifejtett humanitárius szolgálataival érdemelt ki.

„Fontos, hogy a pszichiátria vétkei napvilágra kerüljenek...”

Simon Wiesenthal,
Nemzetközi hírví nácivadász

„Teljes szívemből méltányolom [a CCHR] tervét, hogy nyilvánosan megvitassák és aktívan föllépjenek az emberi jogsértések ellen, melyeket a pszichiátria követ el... a mi időnkben szintűgy elvitték és élve sírba tették azokat, akik nem tetszettek. Fontos, hogy ezekre [a visszaélésekre] rámutassanak, és minden lehetségest meg kell tenni az efféle bűntettek megakadályozására.”

Dr. Ben Ngubane,
a Művészet, Kultúra, Tudomány
és Technológia egykori minisztere, Dél Afrika

„Gratulálok a CCHR-nak, amiért felismerte az embertelenséget, amely fájdalmat okozott a mentális betegeknek, valamint fáradhatatlan kampányukért, hogy ezt a világ tudomására hozták. Mint ország és kormány, olyan szervezetekkel fogunk együtt dolgozni, mint a CCHR, amely arra törekszik, hogy megvédjen minden állampolgárt attól a típusú terrortól és elnyomástól, amit Dél-Afrika polgárainak nagy része megtapasztalt az apartheid alatt.”

A CCHR megalakulását megelőzően az ECT-t és a pszichiátriai
agysebészeti beavatkozásokat önkényesen hajthatták végre
pácienseken, beleegyezésük nélkül. Ma már több mint 100 törvény
védi az embereket ezen és más ártalmas gyakorlatoktól.

NEGYEDIK FEJEZET

A tájékoztatás utáni beleegyezéshez való jog

Az emberi jogokba beletartozik az is, hogy senkit sem lehet brutális és kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódnak kitenni, és hogy „a törvény egyenlő védelmet biztosít mindenkinek”. Kétség sem fér hozzá, hogy a pszichiátria főbb módszerei sértik az emberi jogokat, és a betegeket legalábbis informálni kell a kezelések természetéről, és a beleegyezésüket kell kérni hozzájuk.

Az egészségügyben a szokásos eljárás az – a pszichiátriával ellentétben –, hogy tájékoztatják a beteget a kezelés természetéről és céljáról, kockázatairól és előnyeiről, illetve az „alternatív lehetőségekről, nem tekintve szempontnak a költségeket és azt, hogy mit fedez a biztosítás és mit nem.”¹⁶

Amikor a CCHHR 1969-ben megalakult, az agysebészeti módszerekkel, elektrosokkal és pszichiátriai szerekkel kezelt betegek nem rendelkeztek beleegyezési joggal, ami egyébként minden általános gyógyászatban részt vevő betegnek kijárt.

Míg az orvosok nem kényszeríthetik betegeiket vakbélműtetre vagy rák elleni kemoterápiára, a pszichiáterek, hatalmuknak köszönhetően, kényszeríthetik betegeiket nem csak elektrosokk-terápiára, pszichotróp szerekkel való kezelésre és sebészeti beavatkozásokra, de ezen kívül gyalázatos testi és szellemi sérelmeket okozhatnak rajtuk az eljárás

során, ugyanakkor mentesek a felelősségre vonástól.

A CCHHR legfőbb célkitűzése az volt, hogy megszerezze az elmeegógyintézeti betegek számára a tájékoztatás utáni beleegyezés jogát, mielőtt kitehették őket a pszichiátria erőszakos és káros eljárásainak.

A CCHHR harcol a pszichiátriai kezelések mellékhatásainak teljes körű nyilvánosságra hozataláért.

Például az elektrosokk-terápia (ECT) egy elektromosan kiváltott görcsrohamot okoz a 180-460 voltos áram agyon keresztüli alkalmazásával.

Eltérően az idegsebésztől, ahol a beavatkozásnak tényleges fizikai okai lehetnek – mint a tumorok esetében, ahol az agy látható károsodást szenvedett –, a pszichiátriai agysebészet úgy próbálja megváltoztatni a visel-

„Senki nem érti pontosan, hogy az ECT hogyan működik, de az vitán felül áll, hogy agyi károsodást okoz.”

– Colin Ross, pszichiáter

kedést, hogy teljesen egészséges agyszöveteket tesz tönkre: szikével vág bele, elektródákkal égeti ki, vagy ami mára kevésbé gyakori, egy miniatűr jégcsákánnyal vágja át a homloklebenyt.

A halálozási arány a pszichiátriai agysebészet területén 10%-ot tesz ki.

Amíg a megelőző intézkedések nem kerültek bevezetésre a CCHHR-nak köszönhetően, az ECT és az agysebészet hihetetlen módon, önkényesen, a páciens beleegyezése nélkül alkalmazható volt.

A kieszközölt jogi védelmek

■ Jogorvoslatot kapott az a 95 korábbi páciens, akik 1970-ben Új Zélandon, a Lake Alice Gyermek-kórházban elektrosokkot kaptak a lábukra, kezeikre és a nemi szerveikre, gyakran érzéstelenítés nélkül.¹⁷ A CCHR megszervezett egy bírósági kivizsgálást, a kártékony gyakorlatot megszüntették, és a „sokk-termet” bezárták. 2001 óta 6,5 millió dollárt fizettek ki kártérítésként több tucat áldozat számára.¹⁸

■ A hetvenes években az USA-ban egy szövetségi törvényt fogadtak el, amely megtiltotta az agysebészeti beavatkozásokat a börtönben lévő rabokon.

■ 1976-ban Kaliforniában született az első olyan törvény, amely megvédte a pácienseket attól, hogy kényszerrel kapjanak elektrosokkot. A törvény garantálta, hogy rendelkezzenek a tájékoztatás utáni beleegyezés jogával, mielőtt ECT-t vagy agysebészeti műtétet lehetett volna végrehajtani rajtuk, és megtiltotta ezeket a barbár praktikákat tizenkét éven aluli gyermekeken. A törvény precedenst teremtett, és részleteiben átkerült más államok és országok törvényeibe is.

■ 1977-ben Ausztráliában lefolytattak egy kormányzati vizsgálatot az agysebészetről, bizonyítékokat hallgattak meg egy ápolónőtől, aki asszisztens volt ezeknél a brutális műtéteknél, s aki úgy írta le őket, mint „olyan valamit, ami a náci horror-táborokból származik.” A vizsgálat azt javasolta, hogy a leghatározottabb

Olaszországban, az ECT szülőhazájában, Piemonte régió parlamentje úgy reagált a CCHR által bemutatott információkra, hogy megszavazták az ECT betiltását gyerekeken, időseken és terhes nőkn.

törvényi védelmet biztosítsák a módszer önkényes alkalmazása ellen; az utasításokat az egész országban végrehajtották.

■ 1979 és 1983 között az USA harminc további állama vezette be azt a törvényt, amely biztosítja a betegeknek azt a jogot, hogy vissza-

utasítsák az ECT-t és/vagy az agysebészeti beavatkozásokat. Ezzel egy időben 13 további állam fogadott el olyan törvényeket, melyek ugyan nem nevezik meg az agysebészetről és az ECT-t, de lehetővé teszik a mentális egészségügy pácienseinek, hogy visszautasítsák a sebészeti jellegű orvosi beavatkozásokat.

■ A nyolcvanas években számos ausztrál államban betiltották az inzulinsokkot a szörnyű mellékhatások miatt, amelyeket a CCHR tárt fel.

■ 1993-ban Texasban meghozták az eddigi legszigorúbb törvényt az elektrosokk ellen, a kezelték korhatárát 16 évre emelve, és kötelezővé téve a pszichiátereknek, hogy írásban figyelmeztessék a pácienseket, miszerint az ECT-be bele is lehet halni, és tartós emlékezetvesztést okozhat. Más korlátozások mellett most a pszichiátereknek boncolási jegyzőkönyvet kell készíteniük minden halálesetkor, ha előzőleg a páciens tizennégy napon belül elektrosokkot kapott. Legalább 16 texasi pszichiátriai intézmény ezután felhagyott az elektrosokk-kezelésekkel.

■ A 90-es években Norvégiában az állam több ezer dollárt biztosított az ország mintegy 500 lobotómián átesett páciensének, akik súlyos károsodásokat szenvedtek el ettől a pszichiátriai eljárástól.¹⁹

■ Olaszországban, az ECT szülőhazájában Piemonte régió parlamentje úgy reagált a CCHR által bemutatott információkra, hogy megszavazták az ECT betiltását gyerekeken, időseken és terhes nőkn. Toscanában 2002-ben, a 39-es helyi törvény korlátozta az ECT-t és az agysebészetről.

■ 2003 januárjában Dánia Országos Egészségügyi Bizottsága szintén szorosabb ellenőrzést vezetett be az

1993-ban Texas állam kormányzója az állami törvényhozókkal és a CCHR Texas elnökével Jerry Boswell-lel (háttul jobbra) aláírtak egy újító jellegű törvényt, amely megtiltotta, hogy 16 éven aluli gyerekeken ECT-t hajtsanak végre, és amely bevezette a kötelező jelentéstételt az ECT használatával, mellékhatásaival és haláleseteivel kapcsolatban.

ECT-vel kapcsolatban, kötelezővé téve a részletes jelentést a Bizottság számára minden ECT-beteg esetével kapcsolatban.

■ 2003 novemberében Olaszország alkotmánybírósága egyetértett a CCHR követeléseivel, és úgy határozott, hogy legyen kötelező aláírni a betegekkel a „Tájékoztatás utáni beleegyezést”, mielőtt ECT-t kapnának.

Több mint egy évtizeden át a CCHR kampányt folytatott a mélyalvás-kezelés (DST) áldozatainak járó igazságszolgáltatásért. Egy 1988 és 1990 között lezajlott ausztrál parlamenti vizsgálóbizottsági kivizsgálás elsöprő reformokat eredményezett. A DST-t betiltották és a DST-áldozatok százait kárpótolták.

Az USA-ban, ahol a pszichiáterek 40%-át perlik be helytelen kezelésért, és minden 48. órában a mentális egészségügy egy gyakorlóját börtönbe zárják, a CCHR segít felkutatni és bíróság elé vinni a bűnügyeket, mint például Carl Lichtman New Jersey-i pszichológus (fent) esetében. Lichtman 36 biztosítót károsított meg 3,5 millió dollár (2,8 millió euró) értékben; olyan terápiáért igényelt pénzt, amelyek sohasem történtek meg.

ÖTÖDIK FEJEZET

A bűnös pszichiátriai visszaélések feltárása

A z érzelmileg labilis betegek szexuális zaklatása növekvő felháborodást vált ki a pszichológusokkal és pszichiáterekkel szemben; ugyanakkor hagyományosan itt vonhatók felelősségre legkevésbé, mivel az elkövetőket gyakran megvédik a társaik. Eléggé lesújtó a mentális egészség területén dolgozó „szakértőkre” nézve, hogy 10%-uk beismeri: szexuálisan zaklatja felnőtt és gyermek pácienseit. Egy tanulmány szerint ez akár a 25%-ot is elérheti.

A CCHR szörnyű bűnököt tárt fel, és a törvények szigorú betartásáért szállt síkra olyan mentális egészségügyi dolgozók esetében, akik megérőszakolják vagy zaklatják a betegeiket, de terapeuta státuszuk miatt rejtve maradnak és bűneiket eltussolják.

A páciensek panaszainak kivizsgálása során a CCHR nagyszabású egészségbiztosítási csalási ügyleteket is felfedezett pszichiáterek részéről:

■ Kiszámlázták az egészségbiztosító felé azt, hogy szexuálisan zaklatták a beteget, és „terápiának” nevezték.

■ Kiszámláztak az egészségbiztosító felé pszichoterápiát, mikor a beteg már rég kómában volt.

■ Csoportterápiának nevezték azt, hogy ingyen kávé adtak, kötetlen társalgással és zenehallgatással töltötték az időt.

■ Néhány idősebb páciens esetében kiszámlázták azt, amikor TV-t néztek vagy bingót játszottak.

Amikor a pszichiáterek és pszichológusok által elkövetett csalás került szóba, Paul McDevitt, egy massachusetts-i tanácsadó azt mondta, „Ezeknek az embereknek egyáltalán nincs etikájuk. Erkölcileg a nullával egyenlők. Olyanok, mint a sírablók a régi Angliában, akik holttesteket szereztek az orvosi iskoláknak.”²⁰

A CCHR folyamatosan tár fel bűneseteket az elmegyógyászat területén, és segíti a betegeket, hogy az

eseteket a rendőrségen és más hivataloknál bejelentésük. Az ügyészeket kutatási anyagokkal és bizonyítékokkal segíti. A CCHR létrehozott egy weboldalt – www.psychcrime.org –, amely több mint 1000, 1998 és 2004 közötti esetet dokumen-

„Ezeknek az embereknek egyáltalán nincs etikájuk. Erkölcileg a nullával egyenlők. Olyanok, mint a sírablók a régi Angliában, akik holttesteket szereztek az orvosi iskoláknak.”

– Paul McDevitt,
Massachusetts-i tanácsadó

tál, melyekben pszichiáterek, pszichológusok és pszichoterapeuták 43%-át ítélték el csalásért, lopásért és hűtlen kezelésért, 32%-át szexuális bűncselekményekért, 7%-át súlyos testi sértésért; kábítószer miatt 6%-ot, és a másik 6%-ukat emberölésért és gyilkosságért.

A betegek védelme

A betegek védelme érdekében a következő intézkedések jöttek létre a csalások és szexuális zaklatások ellen:

■ Több mint 25 büntetőjogi törvényt fogadtak el az egyre növekvő számú szexuális visszaélés ellen, amelyeket pszichiáterek és pszichológusok követtek el az USA, Ausztrália, Németország, Svédország és Izrael területén.

KORMÁNY ÁLTALI RAJTAÜTÉSEK A PSZICHIÁTRIÁN
 1993. augusztus 26-án öt kormányzati testület, beleértve az FBI-t is, rajtaütött egy nagyobb amerikai magánkórház-lánc (Nemzeti Egészségügyi Vállalat, NME) irodáin és kórházain. 1994-ben a pszichiátria nagymértékű visszaélései és csalásai miatt az NME rekordösszegű, 740 milliós (600 millió euró) büntetést fizetett.

Nem tisztességes dolog úgy feltüntetni, mihely az elmebetegekről erőszakkal való gondoskodás mindig segítene rajtuk, az ilyen erőszaktól való tartózkodás pedig azzal lenne egyenlő, hogy »megvonjuk a kezelést« tőlük... Az egész történelem arra tanít bennünket, hogy óvakodnunk kell az olyan jötevőktől, akik a segítségüket élvezőket megfosztják a szabadságuktól.

– Thomas Szasz, a pszichiátria nyugalmazott professzora

■ Az 1994-es svéd törvény hat évig terjedő szabadságvesztést szab ki a teráputára, akit szexuális bűncselekményért ítélik el.

■ A CCHR vizsgálata a pszichiátria zsákmányszerző és profitéhes gyakorlataiban végül odáig vezetett, hogy egy amerikai magánkórház-láncot 14 független szövetségi, illetve helyi vizsgálóbizottsággal vizsgálták át csalás és bántalmazás miatt. Pszichiátriai intézetek fejadászokat alkalmaztak, akik elrabolták az embereket, hogy akarataik ellenére benn tartsák őket és elhasználják a biztosítási keretüket. A kórházlánc 740 millió dollár (600 millió euró) pénzbüntetést és kártérítést fizetett ki.²¹ Számos egészségbiztosítási csalásra derült fény az USA-ban, melyek eredményeképpen megtöltötték „fejadászok” alkalmazását olyan személyek keresésére, akiknek jó a biztosítási hátterük és ezt kihasználva akarataik ellenére elmeegógyintézetben kezelhetik őket.

A botrány dominóhatást váltott ki az USA-ban, mivel számos más profitorientált magán elmeegógyintézet kényszerült kártérítést vagy büntetést fizetni. 1998 szeptemberében a Medicare (egészségbiztosító) eltöltött 80 elmeegógyintézetet az idősök és a mozgássérültek kezelésétől kilenc államban, a feltárt súlyos csalások miatt.²²

■ 2000-ben az USA Igazságügyi Minisztériuma lenyomozott egy másik intézményláncot, a Charter Viselkedési Rendszerek Vállalatot csalásért és visszaélésért. A cég beleegyezett, hogy 7 millió dollárt fizet a vádak ejtéséért, miszerint szabálytalanul számláztak a biztosítók és egyéb intézetek felé.²³

■ A kormányügynökségek folyamatosan figyelemztették a pszichiátriát, míg 2004-ben a USA Belügyi Hivatala kiadott egy jelentést, melyben feltárta, hogy „növekvő számban találtak csalásokat az elmeegógyászati

területén, beleértve a klinikákat, kórházakat és magánrendelőket is.²⁴

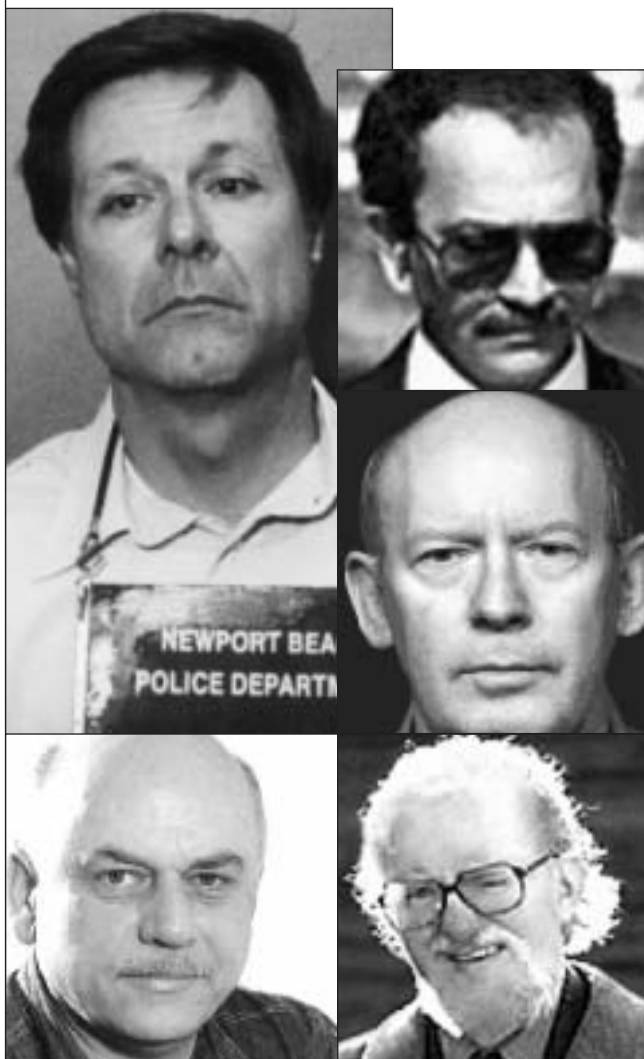
A csalás nem korlátozódik az USA-ra.

■ Japánban, 1998-ban annak felfedezése, hogy pszichiátriai magánrendelők széles körben csalással szereznek pénzt úgy, hogy több egészségügyi dolgozót jelentenek be, mint ahány van, odáig vezetett, hogy börtönbe zártak számos pszichiátert.

■ 1998. december 1-én a rendőrség rajtaütött három magánkórházon a svájci Ticinóban, ahol letartóztatták az elismert pszichiátert, Dr. Renzo Realinit csalásért és okirat-hamisításért.²⁵ A feljegyzések azt mutatták, hogy Realini napi 30 órás ellátást számlázott ki a betegeknek.

A kényszerítés, testi sértés, nemi erőszak és gyilkosság büntetéseit naponta követik el pszichiáterek a „kezelés” nevében. Milliókban mérhető kormánytámogatásokat vesznek fel, amelyekért semmilyen valódi eredményt nem nyújtanak. A mentális egészségügy területének megtisztítása érdekében a pszichiátereknek, pszichológusoknak, kórházaknak és szervezeteiknek felelősségre vonhatóknak kell lenniük az elpazarolt pénzekért és a kárt okozó gyakorlatokért.

A szexuális bűncselekmények gyakoriak a mentális egészségügyben. Az alábbi pszichiátereket gyerekek molesztálásáért ítélték el, és összesen több mint 130 év börtönbüntetést kaptak.

A legkülönfélébb kormányzati testületek ismerték el a CCHR az emberi jogok biztosítása érdekében végzett három évtizedes hatékony tevékenységét a mentális egészségügy területén.

„A CCHR számos nagy reformért felelős...”

**Erica-Irene Daes, különleges referens
ENSZ Emberi Jogok Bizottság:**

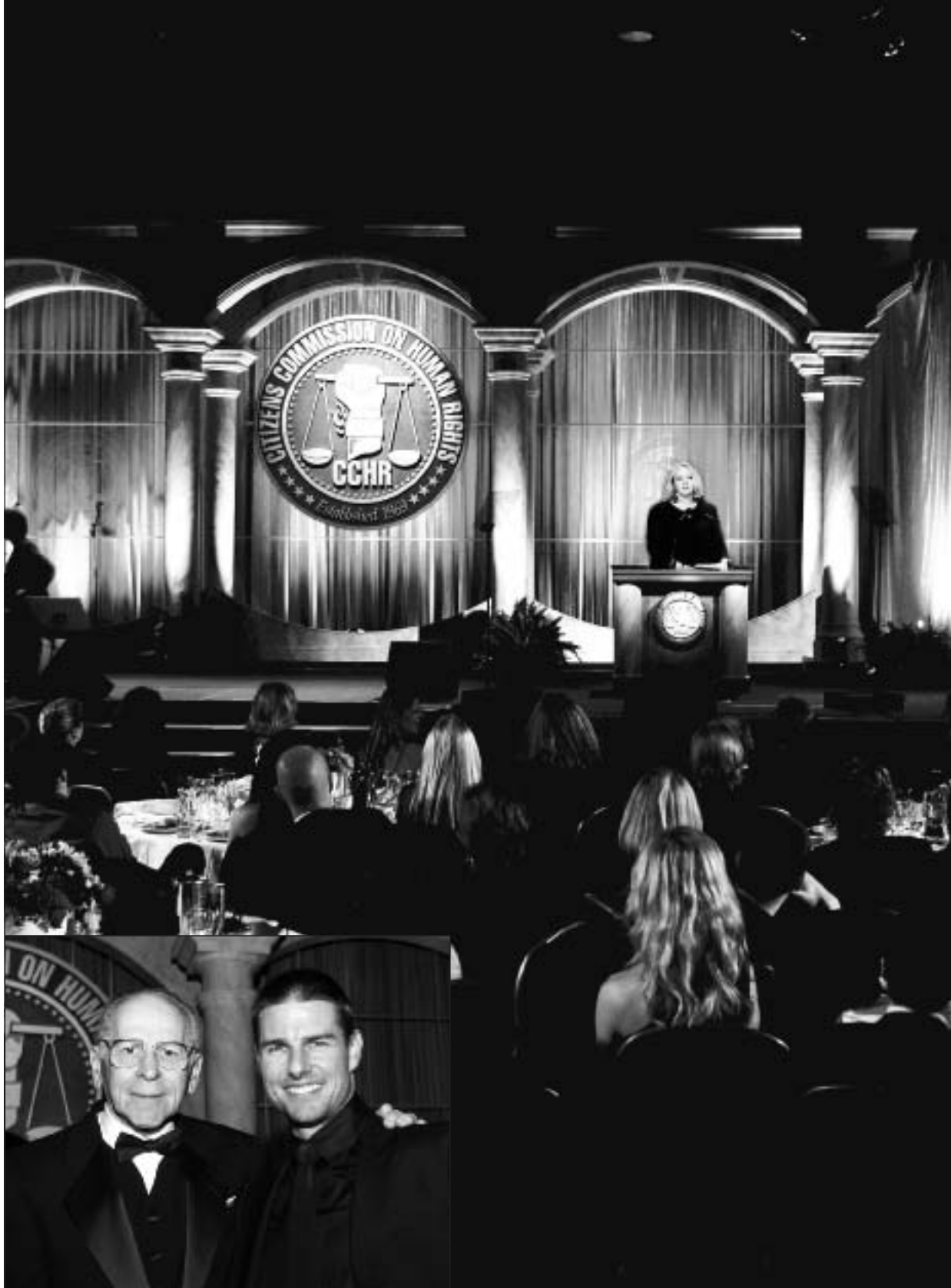
„A CCHR fő feladata, hogy reformokat érjen el a mentális egészségügy területén, és az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata alapján megvédje az emberek jogait. A CCHR számos nagy reformért felelős. Világszerte legalább 30 [ma már több mint 100] olyan törvényjavaslat megszavazását akadályozta meg, amelyek máskülönben a pszichiátriai páciensek még több jogát vették volna el, vagy olyan hatalmat adtak volna a pszichiátriának, amellyel az kisebbségi csoportok vagy egyének fölött rendelkezhetett volna, azok akarata ellenére.”

**Robert Butcher,
ügyvéd, Nyugat-Ausztrália:**

„24 éve dolgozom a CCHR-ral, és olyan elkötelezett szervezetnek ismerem őket, akik azon dolgoznak, hogy az elmebetegek minél több jogát ismerjék el. A CCHR beadványokat írt a kormány-nak az elmeegógyászati törvények reformjával kapcsolatban, felkel-tette a nagyközönség figyelmét a mentális egészségügy kérdesei iránt, valamint bátorított és támogatott másokat azon erőfeszítéseik-ben, melyekkel egy jobb rendszert kívántak létrehozni.”

**Jonathan Lubell,
New York-i ügyvéd, az
Országos Ügyvédi Kamara egykori elnöke:**

„A CCHR munkáját az emberi jogokkal összefüggésben ismertem meg, amennyiben az a pszichiátriai visszaélésekkel kapcsolatos. Úgy találtam, hogy a CCHR kérlelhetetlenül feltárja a büntetteket és eléri azok megszüntetését. A CCHR erőfeszítése az áldozatok megvédésére bámulatos. Végül, teljesen világos, hogy mi a CCHR motivációja: az emberi jogok védelme.”

Az Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért évente megrendezett Emberi Jogokért Díjkiosztó Gáláján (fent) a CCHR két alapítótagja és a pszichiátria két legerőteljesebb kritikus, professzor Thomas Szasz és Tom Cruise.

HATODIK FEJEZET

A mentális egészség elérése

A jog a páciens által választott hozzáértő, bejegyzett általános orvos által végrehajtott alapos fizikai és klinikai kivizsgáláshoz, ami bizonyossá teszi, hogy a személy mentális állapota nem valamilyen fel nem tárt vagy kezeletlen fizikai betegség, sérülés vagy hiányosság miatt alakult ki, valamint a jog a saját választás szerinti újabb orvosi szakvélemény kéréséhez”, szerepelnek a CCHR által összeállított „Az emberi jogok mentális egészségügyi nyilatkozata” 3. cikkelyében.

A CCHR régóta szószólója annak, hogy azoknak az embereknek, akiknek állítólagos mentális problémáik vannak, hozzáértő, nem pszichiátriai, orvosi kivizsgálást kell kapniuk. A felfedezetlen és kezeletlen testi állapotok produkálhatnak „pszichiátriai” tüneteket. 1982 során a CCHR kampányolt a 929-es szenátusi rendelkezés mellett Kaliforniában, amely egy kísérleti projektet alapozott meg, ami orvosi értékelést nyújtott pszichiátriai kórházakban lévő embereknek.²⁶ A CCHR-t bemutatták a Tanácsadói bizottságnak, amelyet azért alapítottak, hogy felügyelje a kísérletet. A felfedezéseket hivatalosan 1989-ben tették közzé, és azt találták, hogy a több mint 500 vizsgált beteg 39%-ának testi betegsége volt, amit a mentális egészségügyi szakértői nem diagnosztizáltak.

Charles B. Inlander, az Orvosi Szövetség elnöke a következőket írta a *Gyógyszerek kipróbálás alatt* című írásban: „Azokat az embereket, akiknek valós vagy vélt pszichiátriai vagy viselkedési zavara van, félrediaosztályozták

és ártanak nekik – elképesztő mértékben... Sokuknak nem pszichiátriai problémáik vannak, hanem testi tüneteket mutatnak, amelyek mentális állapotra hasonlíthatnak, így aztán félrediaosztályozzák őket, drogokat adnak nekik, intézetekbe rakják őket, és egy olyan lyukba kerülnek, ahonnan soha többé nem térhetnek vissza.”²⁷

A CCHR kiadványainak (könyvek, újságok, füzetek és brosrák) széleskörű terjesztésén keresztül, valamint internetes oldala segítségével egyre több és több páciens, család, szakember, törvényhozó és megszámlálhatatlan érintett polgár kapott információt a pszichiátriával kapcsolatos igazságról, és hogy lehet és kell is valami hatékonyat tenni ezzel kapcsolatban.

A CCHR kiadványai megmutatják a pszichiátria romboló hatását az oktatásra, a nőkre és gyerekekre, a rasszizmusra, az igazságszolgáltatásra, az erkölcsökre, az öregekre, a válásra, a művészetekre, és a társadalom egészére.

Johanna Reeve-Alexander, táplálkozási orvos

szakértő a Tara Egészség Központban Nyugat-Ausztráliában azt állítja: „A CCHR-ban egy szakemberekből álló, elkötelezett, odafigyelő, humanitárius csapatot látam, akik segítenek abban, hogy felderítsék az ijesztő igazságot néhány pszichiátriai gyakorlat mögött... Ha a CCHR nem nyitná ki a kapukat és nem világítana rá ezekre a gyakorlatokra írásaikkal, felvilágosító kampányaikkal, kormányzintű beavatkozásaikkal és folyamatos kutatásokkal, akkor a közönség meglehetősen tudatlan lenne az orvostudománynak ezen a területén történő gondatlanságokkal kapcsolatban.”

„A CCHR fő feladata, hogy reformokat érjen el a mentális egészségügy területén, és az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata alapján megvédje az emberek jogait. A CCHR számos nagy reformért felelős.”

– Erica-Irene Daes, különleges referens, az ENSZ-nek tett jelentésében, 1986

A SZABADSÁG MEGÓVÁSA

A mentális egészségügyi jogok nyilatkozata

A Nürnbergi Kódexet és az ENSZ Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatát külön-külön 1947-ben és 1948-ban írták meg, hogy segítsenek megelőzni az olyan szörnyűséges erőszakot az emberi jogok ellen, mint az orvosi kísérletek és a népirtás, amit a náci pszichiáterek követtek el a II. világháború alatt.

Az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata következő rendelkezései hangsúlyozzák a szerzők egyetemes szándékát:

„**3. cikkely:** Minden személynek joga van az élethez, a szabadsághoz és a személyi biztonsághoz.

...**5. cikkely:** Senkit sem lehet kínvallatásnak, avagy kegyetlen, embertelen vagy lealacsonyító büntetésnek vagy bánásmódnak alávetni.

...**7. cikkely:** A törvény előtt mindenki egyenlő, és minden megkülönböztetés nélkül joga van a törvény védelméhez.”

A Nürnbergi Kódex az emberi kísérletek etikájával és jogi oldalával foglalkozik. A kódex első pontja hangsúlyozza a páciens alapvető jogát a nem önkéntes emberi kísérletek elleni védelemhez.

Az idő múlásával számos pszichiátriai erőfeszítés történt arra, hogy tönkretegyék az e két egyezmény által biztosított védelmet. Ma számos pszichiáter sérti meg az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatát és a Nürnbergi Kódex alapvető pontjait, napi orvosi gyakorlatuk részeként.

Megbélyegző címkék, tudománytalan diagnózisok, kényszerbeszállítási törvények, durva, személyiségtől megfosztó „kezelések” miatt emberek ezrei szenvednek szerte a világon a pszichiátria erőszakos rendszerében nap mint nap. Ez a rendszer tökéletes példája az emberi jogok megsértésének. A modern pszichiátriának még mindig nincs tudományos megalapozottsága. Mindezt tudja és elfogadja, a profit érdekében mégis folytatja a szemfényvesztést.

További adatok a CCHR-ről

A CCHR pszichiátriai visszaéléseket vizsgál ki, dokumentál, és tár fel. Évente emberek ezrei vesznek fel a kapcsolatot ezzel a szervezettel, hogy pszichiátriától elszenvedett kárt vagy azzal kapcsolatos büntetést jelentsenek be, beleértve a jogtalan bebörtönzéseket, csalást, szexuális visszaéléseket, zaklatást és az embertelen kezeléseket és körülményeket, amelyek a pszichiátriai intézetekben tapasztalhatók. A CCHR vizsgálódásai alapján számos per indult pszichiáterek, pszichológusok, és a mentális egészségügy területén dolgozók ellen. Ez

arra ösztönözte a törvényhozókat és a biztosítótársaságokat, hogy olyan korlátozásokat és rendeleteket léptessenek életbe, melyek megvédik az egyéneket a pszichiátriai visszaélésektől.

A CCHR továbbá a világ minden részén kormányzati vizsgálatok során, bizottságok előtt tanúskodik a pszichiátria visszaéléseivel

kapcsolatban, statisztikákat készít, jelentéseket és bizonyítékokat állít össze a kormányzati és igazságszolgáltatási testületek számára, valamint informálja a nagyközönséget a médián keresztül. Együttműködik hasonló gondolkodású csoportokkal, valamint igazságügyi, törvényhozási és kivizsgálási testületekkel, egészségügyi minisztériumokkal és orvosi szervezetekkel, hogy az emberi jogokat megvalósítsa a mentális egészségügy területén.

A CCHR azt javasolja, hogy ha valakinek a pszichiátriai kezelés során állapota rosszabbodik, akkor vizsgáltsa ki magát egy kompetens általános orvossal.

Állampolgári Bizottságunk hivatásos orvosokat és más egészségügyi specialistákat is magában foglal, jogi szakértőket, polgári jogi és emberi jogi tanácsadókat, akik segítenek eligazodni abban a milliányi ügyben, amelyekkel humanitárius tevékenységünk során találkozunk.

A mentális egészségügyi jogok nyilatkozata

1969-ben a CCHR megírta az Emberi Jogok Mentális Egészségügyi Nyilatkozatát. Ennek az volt a célja, hogy

„Senkit sem lehet kínvallatásnak, avagy kegyetlen, embertelen vagy lealacsonyító büntetésnek vagy bánásmódnak alávetni.”

5. cikkely, Az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata

meghatározza, népszerűsítse és megvédje a mentális egészségügyi jogokat a megrendült elmeállapotú emberek számára.

Ezek a jogok magukban foglalják a következőket:

■ Senki nem részesülhet akarata ellenére pszichiátriai vagy pszichológiai kezelésben.

■ Senkitől nem lehet megtagadni a személyes szabadság jogát, még az úgynevezett mentális betegségekre hivatkozva sem, esküdszék általi bírósági tárgyalás vagy megfelelő jogi képviselő nélkül.

■ Senki nem vehető fel vagy tartható pszichiátriai intézményben vallási, politikai vagy kulturális meggyőződése miatt.

■ Minden páciensnek joga van az emberi lényhez méltó bánásmódhoz; egy alapos, fizikai és klinikai általános orvosi kivizsgáláshoz, amelyet az általa választott orvos végez; joga van elfogadni vagy megtagadni a kezelést, de különösen joga van megtagadni azt, hogy sterilizálják, hogy elektrosokkot, inzulinsokkot vagy agysebészeti

beavatkozást (lobotómiát) kapjon, averziós terápiát, narkoterápiát, mélyalvás-kezelést, vagy hogy pszichiátriai szereket vegyen be.

■ Jogában áll megtekinteni és egy példányt birtokolni pszichiátriai nyilvántartásának feljegyzéseiből, valamint jogi lépéseket tenni, amennyiben ezek olyan hamis információt tartalmaznak, amely a jó hírére káros befolyással lehet.

■ Joga van pert indítani bármely pszichiáter, pszichiátriai intézmény vagy kórházi személyzet ellen, ha törvénytelenül bántak vele, vagy káros kezelésben részesítették.

■ Joga van a biztonságos környezethez, ahol nincsenek olyan személyek, akiket büntény elkövetése miatt helyeztek el az intézményben.

■ Joga van oktatásban vagy képzésben részesülni, ami lehetővé teszi számára, hogy az életben jobban boldoguljon, miután elbocsátották. Joga van választani, hogy milyen oktatásban részesüljön.

■ Jogában áll látogatót és saját hitének megfelelő lelkeszt fogadni.

„Meg akarom köszönni a CCHR-nak...”

Dr. Lois Achimovich,
tanácsadó pszichiáter

„Tájékoztatáson, tanácsadáson és közösségi tevékenységeken keresztül a CCHR jelentősen hozzájárult a pszichiátriai szempontból zavart személyek önkéntes és humánus segítéséhez.

A CCHR-ral történt minden együttműködésem során, amely a 80-as évek közepén kezdődött, úgy találtam, hogy ezek az emberek szakértők ezen a területen, és a fellelt információkkal arra koncentrálnak, hogy a [páciensek] emberi jogai ne sérüljenek.”

Rosa Anna Costa
Piemonte, Olaszország, területi tanácsos – Egészségügyi Bizottság

„Továbbra is fel kell szólalnunk azok nevében, akik erre nem képesek... Szervezetileg fel kell vállalnunk a felelősséget, hogy vezessük ezt a kampányt, és teljes mértékben elismerem a CCHR-t azért, amit ezen a területen végez... Hiszem, hogy ezt a munkát még nagyobb körre kell kiterjeszteni, hogy még többen megtudják, miféle visszaéléseket követnek el egyes »nem túlságosan etikus« orvosok... Köszönöm a CCHR-nak mindazt, amit tesz.”

LeAnna Washington

A Tiszteletreméltó LeAnna Washington
Pennsylvania Szövetség, 2002

„Tekintettel arra, hogy [a CCHR] azért dolgozik, hogy megőrizze az egyének jogait, ahogyan azt az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata meghatározza, és hogy megvédje őket a kegyetlen, embertelen bánásmódtól... a Pennsylvaniai Képviselőház gratulál a Nemzetközi CCHR-nak... Nemes, humánus céljaikat hosszú ideig megőriztük emlékezetünkben és mélyen egyetértünk azokkal.”

A KÜLDETÉS MEGVALÓSÍTÁSA

Akcióban a CCHR

1

2

3

Hírességek harcolnak a gyerekek jogaiért

Számos híresség támogatja a CCHR kampányát, hogy megvédjék a gyerekeket a pszichiátriai visszaélésektől:

- 1) Lisa Marie Presley, énekesnő és zeneszerző az USA szövetségi kormánya reformbizottsága előtt tanúskodik a gyerekek pszichiátriai gyógyszerelésével kapcsolatban;
- 2) A többszörös Grammy-díjas David Pomeranz egy jótékonyági koncerten lép fel;
- 3) Kirstie Alley és Kelly Preston színművésznők a CCHR gyerekek jogaiért szervezett felvonulását vezetik.

Kiállítások

A CCHR Los Angeles-i nemzetközi központja ad helyet annak az állandó kiállításnak, amely dokumentumok alapján mutatja be a pszichiátria különböző aspektusait. 4) 12 utazó kiállítása nemzetközileg, a világ számos országában került

4

A CCHR CÉLJA

AZ ÁLLAMPOLGÁRI BIZOTTSÁG AZ EMBERI JOGOKÉRT

kivizsgálja és feltárja a pszichiátria területén történő emberi jogi sérelmeket. Vállvetve dolgozik együtt olyan hasonló gondolkodású csoportokkal és egyénnel, akiket a közös cél, a mentális egészségügy területének megtisztítása vezérel. Mindaddig folytatjuk e tevékenységet, amíg a pszichiátria jogsértő és kényszerítő gyakorlatai meg nem szűnnek, és az emberi jogok és a méltóság vissza nem adatnak minden embernek.

bemutatásra, például a Dachau-i koncentrációs tábor emlékművénél Németországban.

A CCHR megbízottai

A CCHR megbízottai orvosokat, ügyvédeket, emberi jogi szószólókat és hírességeket foglalnak magukba, akik felszólalnak a CCHR különböző humanitárius tevékenységei mellett: 5) Kendrick Moxon ügyvéd elnököl a pszichiátriai visszaélésekkel kapcsolatban tartott nyilvános meghallgatáson; 6) A CCHR Olaszország elnöke, Dr. Roberto Cestari a médiának nyilatkozik egy pszichiátriai intézet megvizsgálása után; 7) Az olasz Dr. Giorgio Antonucci együtt dolgozik a CCHR-rel, hogy bemutassa, a szelíd, orvosi – nem pszichiátriai – kezelések segíthetnek a mentálisan zavarodott embereknek; 8) Isaac Hayes, énekes, zeneszerző és színész, valamint 9) a díjnyertes környezetvédő, Lawrence Anthony felemelik szavukat a pszichiátria embertelenségei ellen.

ÁLLAMPOLGÁRI BIZOTTSÁG AZ EMBERI JOGOKÉRT

Emberi jogi díjak

A CCHR-nak hatalmas szerencséje van, hogy olyan hozzá hasonló gondolkodású emberekkel dolgozhat együtt, akik segítik a mentális egészségügy területének megtisztítására irányuló erőfeszítéseit. Ezek olyan bátor emberek, akik saját tisztességüknek és helytállásra való hajlandóságuknak köszönhetően ellenálltak a személyüket ért támadásoknak és kitartottak amellett, amiről tudták, hogy az helyes. A nemzetközi CCHR minden évben emberi jogi díjakat ad át az ilyen egyéneknek. Közöttük vannak törvényhozók, oktatási területen dolgozók, orvosok, újságírók, jogászok és írók. Néhányuk nyilatkozata az alábbiakban olvasható.

Beverly Eakman
szakíró, az Egyesült
Államok Országos
Oktatásügyi
Konzorciumának
társalapítója

„Tapasztalatom szerint a CCHR az egyetlen olyan szervezet, amely keményen küzd a pszichiátriai csalások és visszaélések ellen. Ez volt az első komoly mozgalom ezekkel szemben. Rendületlenül ragaszkodott az egyének lelkiismereti szabadsághoz való alkotmányos jogához. Fáradhatatlanul dolgozott azon, hogy megvédje a szülők azon jogát, hogy irányíthassák gyermekeik oktatását és felnevelését. Tiszteleg a CCHR hihetetlen kitartása előtt.”

Elvira Manthey
a náci Németország Brandenburg-Havel-i pszichiátriai
intézetének egyedüli túlélője, 2000

„Utam során, amikor az igazságot és az emberi méltóságot kerestem, amelytől engem és nővéreimet, Lisát (akit a gázkamrában öltek meg) megfosztottak, sok tisztességes és segítőkész emberrel találkoztam. A CCHR tagjai közéjük tartoznak. Ha azok, akik a jóra és a szabadságra törekzenek, egyesülnének, éberek lennének és másokat is rá tudnának venni az éberségre, akkor ez a szörnyűség soha nem történne meg újból. Soha többé nem lehetne annyi fájdalmat, pusztítást és gonosztságot okozni egy társadalmi csoport számára. Nagyra értékelem az Önök támogatását, ez erőt és bátorságot ad nekem, hogy folytassam mindaddig, amíg a német pszichiáterek végül teljesen fel nem vállalják a felelősséget elődjeik bűneiért.”

Janice Hill, A skóciai „Túlterheltség-Hálózat” csoport alapítója, amely felvilágosítja a szülőket a pszichiátriai megbélyegzésekről és a gyermekek gyógyszerezéséről

„A CCHR józanul megfogalmazza, hogy mi betegíti meg gyermekeinket, iskoláinkat és közösségeinket. Olyan csoportról van szó, mely nem ködösít, nem beszél mellé, kimondja a dolgokat pont úgy, ahogy vannak. Remélem, minden szülőnek folytatólagosan lesz lehetősége arra, hogy a CCHR kimagszó, mai, valós adataival megismerkedjék. Remélem, hogy a CCHR nagyszerű tanácsait minden szülő és tanár megszívleli. Ne hagyjuk,

hogy az ártalmas pszichiátriai diagnózisok, kezelések és drogok újabb gyermekek életét, újabb gyermekek jövőjét rombolják le!”

Dr. Mary Ann Block
író, a *Ne legyen több ADHD*
című könyv szerzője, 2002

„Nagyon büszke vagyok, és kiváltságosnak érzem magam, hogy kapcsolatban állok ezzel a kiváló szervezettel. Az elkötelezettség szintje és az őszinteség, amely mind-

annyiukból sugárzik, igazán kiemelkedő.

Szerencsésnek érzem magam, hogy megtaláltam Önöket, de kétségem sincs afelől, hogy ennek így kellett lennie. Rájöttem arra, hogy a gyermekek jogaiért folytatott küzdelmemben nem vagyok egyedül, és együtt tudok dolgozni a CCHR-ral, hogy ugyanezeket a célokat megvalósítsam. A CCHR és a velük kapcsolatban álló emberek erőfeszítései által nagyon sok jó munka lett elvégezve. Szomorú, hogy még mindig nagyon sok munka vár ránk.”

Dr. John Breeding, Ph.D.

író, A *legvadabb csikókból lesznek a legjobb lovak*
c. könyv szerzője, 2003

„Nagy megtiszteltetés, hogy része lehetek a CCHR azon erőfeszítésének, hogy megvédjenek minket a pszichiátria tévhiteitől és ártalmas gyakorlatától. Munkám nagy részét a CCHR-ral szövetségben végeztem, és igen nagyra becsülöm munkatársi gárdájukat. A pszichiátria napjainkban hatalmas mennyiségű ki nem mondott kárt okozott mindnyájunknak. A jó hír az, hogy egyre több ember tud róla, és egyre többen cselekszünk.”

Beverly Eakman

Mary Ann Block

Elvira Manthey

AJÁNLÁSOK

Ajánlások

1 Az érintett állampolgárok rendíthetetlenül javasoljanak jogi és politikai védő intézkedéseket, amelyek kényszerítik a pszichiátriát, hogy tiszteletben tartsák minden ember jogát, hogy emberségesen és tisztelettel kezeljék őket, és hogy elismerjék az ember veleszületett méltóságát. Ide tartoznak a gazdasági, szexuális és egyéb kizsákmányolással szembeni védőintézkedések.

2 Olyan jogi védelmet kell életbe léptetni, amely megakadályozza, hogy a pszichiáterek és pszichológusok megsértsék bárki jogát, hogy állampolgári, politikai, gazdasági, társadalmi és kulturális jogait gyakorolhassa, ahogyan azok az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában, a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányában, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányában, illetve más ide vonatkozó okiratokban, mint például az Alapelvek minden olyan egyén védelmére, akik a fogva tartás vagy bebörtönzés bármely formája alatt állnak, rögzítésre kerültek.

3 Soha senkit nem lehet arra kényszeríteni, hogy elektrosokk kezelésen, pszicho-sebészeti beavatkozáson, kényszerítő jellegű pszichiátriai kezelésen, illetve tudatmódosító drogokkal történő kényszerkezelésen menjen keresztül. Tilos a szülőket kényszeríteni vagy manipulálni, hogy megengedjék a pszichiátereknek, más orvosoknak vagy iskolai dolgozóknak gyermekeik begyógyosztatását. A kormányoknak törvényen kívül kell helyeznie az effajta visszaéléseket.

4 A döntéshozó szervek felelős tisztségviselőit illetve tanácsadóikat büntetőjogilag felelőssé kell tenni minden olyan károkozásért, amelyeket pszichiátriai drogok vagy egyéb pszichiátriai „kezelés” okozott, ha megállapítható az a tény, hogy a fent említett személyek tudták, vagy tudniuk kellett a károkozásról, akár a klinikai teszteredmények alapján a kedvezőtlen reakciókról szóló jelentések alapján, vagy a nagy nyilvánosság számára elérhető információk alapján.

5 Minden olyan személyt, akivel szemben ilyen visszaélést követtek el, segíteni kell abban, hogy panaszt nyújthasson be a rendőrséghez és a szakmai engedélyezési testületekhez, valamint hogy elérje a visszaélés kivizsgálását és az ezzel kapcsolatos vádemelést. Segíteni kell a személyt abban is, hogy hozzáértő jogi tanácsot kapjon, hogyan kell polgári pert indítani bármelyik kárt okozó pszichiáter, annak kórháza, társasága vagy intézménye ellen.

6 Az ENSZ, a nem kormányzati szervezetek, az emberi jogi csoportok és az érintett állampolgárok együtt kell, hogy dolgozzanak azon, hogy létrehozzanak egy olyan új nemzetközi egyezségokmányt, amelyet az államok aláírnak és törvénybe iktatnak annak érdekében, hogy megvédjenek minden egyént az elme-kontrolltól és a pszichiátriai visszaélésektől.

További információ:

CCHR International
6616 Sunset Blvd.

Los Angeles, CA, USA 90028

Telefon: (323) 467-4242 • (800) 869-2247

• Fax: (323) 467-3720

www.cchr.org • e-mail: humanrights@cchr.org

NEMZETKÖZI CCHR

Megbízottak és Tanácsadó Testület

A CCHR megbízottjai hivatalos minőségben dolgoznak azon, hogy segítsék a CCHR munkáját a mentális egészségügy megreformálásában, valamint a mentális betegek jogainak biztosítását illetően.

Nemzetközi elnök

Jan Eastgate
Nemzetközi Állampolgári
Bizottság az Emberi Jogokért
Los Angeles

Országos elnök

Bruce Wiseman
Állampolgári Bizottság
az Emberi Jogokért Egyesült Államok

Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért, Tanácsadó Testületi tag

Isadore M. Chait

Alapító megbízott

Dr. Thomas Szasz, a
New York-i Állami Egyetem
Egészségtudományi Központjának
nyugalmazott professzora

Művészet és szórakoztatás

Jason Beghe
David Campbell
Raven Kane Campbell
Nancy Cartwright
Kate Ceberano
Chick Corea
Bodhi Elfman
Jenna Elfman
Isaac Hayes
Steven David Horwich
Mark Isham
Donna Isham
Jason Lee
Geoff Levin
Gordon Lewis
Juliette Lewis
Marisol Nichols
John Novello

David Pomeranz
Harriet Schock
Michelle Stafford
Cass Warner
Miles Watkins
Kelly Yaegermann

Politika és jog

Tim Bowles, Esq.
Lars Engstrand
Lev Levinson
Jonathan W. Lubell, LL.B.
Lord Duncan McNair
Kendrick Moxon, Esq.

Tudomány, orvoslás és egészségügy

Giorgio Antonucci, M.D.
Mark Barber, D.D.S.
Shelley Beckmann, Ph.D.
Mary Ann Block, D.O.
Roberto Cestari, M.D.
(egyben a CCHR Olaszország elnöke)
Lloyd McPhee
Conrad Maulfair, D.O.
Coleen Maulfair
Clinton Ray Miller
Mary Jo Pagel, M.D.
Lawrence Retief, M.D.
Megan Shields, M.D.
William Tutman, Ph.D.
Michael Wisner
Julian Whitaker, M.D.
Sergej Zapuskalov, M.D.

Oktatás

Gleb Dubov, Ph.D.
Bev Eakman
Nickolai Pavlovsky
Prof. Anatoli Prokopenko

Vallás

Rev. Doctor Jim Nicholls

Üzleti élet

Lawrence Anthony
Roberto Santos

Országos CCHR irodák

CCHR Ausztrália

Citizens Commission on
Human Rights Australia
P.O. Box 562
Broadway, New South Wales
2007 Australia
Phone: 612-9211-4787
Fax: 612-9211-5543
E-mail: cchr@iprimus.com.au

CCHR Ausztria

Citizens Commission on
Human Rights Austria
(Bürgerkommission für
Menschenrechte Österreich)
Postfach 130
A-1072 Wien, Austria
Phone: 43-1-877-02-23
E-mail: info@cchr.at

CCHR Belgium

Citizens Commission on
Human Rights
Postbus 55
2800 Mechelen 2,
Belgium
Phone: 324-777-12494

CCHR Kanada

Citizens Commission on
Human Rights Toronto
27 Carlton St., Suite 304
Toronto, Ontario
M5B 1L2 Canada
Phone: 1-416-971-8555
E-mail:
officemanager@on.aibn.com

CCHR Cseh Köztársaság

Obcanská komise za
lidská práva
Václavské náměstí 17
110 00 Praha 1, Czech
Republic
Phone/Fax: 420-224-009-156
E-mail: lidskaprava@cchr.cz

CCHR Dánia

Citizens Commission on
Human Rights Denmark
(Medborgernes
Menneskerettighedskommissi
on—MMK)
Faksingevej 9A
2700 Brønshøj, Denmark
Phone: 45 39 62 9039
E-mail: m.m.k.@inet.uni2.dk

CCHR Finnország

Citizens Commission on
Human Rights Finland
Post Box 145
00511 Helsinki, Finland

CCHR Franciaország

Citizens Commission on
Human Rights France
(Commission des Citoyens
pour les Droits de l'Homme—
CCDH)
BP 76
75561 Paris Cedex 12, France
Phone: 33 1 40 01 0970
Fax: 33 1 40 01 0520
E-mail: ccdh@wanadoo.fr

CCHR Németország

Citizens Commission on
Human Rights Germany—
National Office
(Kommission für Verstöße der
Psychiatrie gegen
Menschenrechte e.V.—
KVPM)
Amalienstraße 49a
80799 München, Germany
Phone: 49 89 273 0354
Fax: 49 89 28 98 6704
E-mail: kvpm@gmx.de

CCHR Görögország

Citizens Commission on
Human Rights
65, Panepistimiou Str.
105 64 Athens, Greece

CCHR Hollandia

Citizens Commission on
Human Rights Holland
Postbus 36000
1020 MA, Amsterdam
Holland
Phone/Fax: 3120-4942510
E-mail: info@ncrm.nl

CCHR Magyarország

Állampolgári Bizottság az
Emberi Jogokért Alapítvány
1461 Budapest, Pf. 182
Telefon: 36-1-342-6355
Fax: 36-1-344-4724
E-mail: cchrhun@ahol.org

CCHR Izrael

Citizens Commission
on Human Rights Israel
P.O. Box 37020
61369 Tel Aviv, Israel
Phone: 972 3 5660699
Fax: 972 3 5663750
E-mail:
cchr_isr@netvision.net.il

CCHR Olaszország

Citizens Commission
on Human Rights Italy
(Comitato dei Cittadini per i
Diritti Umani—CCDU)
Viale Monza 1
20125 Milano, Italy
E-mail:
ccdu_italia@hotmail.com

CCHR Japán

Citizens Commission on
Human Rights Japan
2-11-7-7F Kitaotsuka
Toshima-ku Tokyo
170-0004, Japan
Phone/Fax: 81 3 3576 1741

CCHR Lausanne, Svájc

Citizens Commission
on Human Rights Lausanne
(Commission des Citoyens
pour les droits de l'Homme—
CCDH)
Case postale 5773
1002 Lausanne, Switzerland
Phone: 41 21 646 6226
E-mail: cchrlau@dplanet.ch

CCHR Mexikó

Citizens Commission
on Human Rights Mexico
(Comisión de Ciudadanos por
los Derechos Humanos—
CCDH)
Tuxpan 68, Colonia Roma
CP 06700, México DF
E-mail: protegelasaludmen-
tal@yahoo.com

CCHR Monterrey, Mexikó

Citizens Commission on
Human Rights Monterrey,
Mexico
(Comisión de Ciudadanos por
los Derechos Humanos—
CCDH)
Avda. Madero 1955 Poniente
Esq. Venustiano Carranza
Edif. Santos, Oficina 735
Monterrey, NL México
Phone: 51 81 83480329
Fax: 51 81 86758689
E-mail: ccdh@axtel.net

CCHR Nepál

P.O. Box 1679
Baneshwor Kathmandu,
Nepal
E-mail: nepalcchr@yahoo.com

CCHR Új-Zéland

Citizens Commission on
Human Rights New Zealand
P.O. Box 5257
Wellesley Street
Auckland 1, New Zealand
Phone/Fax: 649 580 0060
E-mail: cchr@extra.co.nz

CCHR Norvégia

Citizens Commission on
Human Rights Norway
(Medborgernes
menneskerettighets-kom-
misjon, MMK)
Postboks 8902 Youngstorget
0028 Oslo, Norway
E-mail: mmknorge@online.no

CCHR Oroszország

Citizens Commission on
Human Rights Russia
P.O. Box 35
117588 Moscow, Russia
Phone: 7095 518 1100

CCHR Dél-Afrika

Citizens Commission on
Human Rights South Africa
P.O. Box 710
Johannesburg 2000
Republic of South Africa
Phone: 27 11 622 2908

CCHR Spanyolország

Citizens Commission on
Human Rights Spain
(Comisión de Ciudadanos por
los Derechos Humanos—
CCDH)
Apdo. de Correos 18054
28080 Madrid, Spain

CCHR Svédország

Citizens Commission on
Human Rights Sweden
(Kommittén för Mänskliga
Rättigheter—KMR)
Box 2
124 21 Stockholm, Sweden
Phone/Fax: 46 8 83 8518
E-mail: info.kmr@telia.com

CCHR Tajvan

Citizens Commission on
Human Rights
Taichung P.O. Box 36-127
Taiwan, R.O.C.
E-mail: roysu01@hotmail.com

CCHR Ticino, Svájc

Citizens Commission on
Human Rights Ticino
(Comitato dei cittadini per
i diritti dell'uomo)
Casella postale 613
6512 Giubiasco, Switzerland
E-mail: ccdu@ticino.com

CCHR Egyesült Királyság

Citizens Commission on
Human Rights United
Kingdom
P.O. Box 188
East Grinstead, West Sussex
RH19 4RB, United Kingdom
Phone: 44 1342 31 3926
Fax: 44 1342 32 5559
E-mail:
humanrights@cchr.uk.org

CCHR Zürich, Svájc

Citizens Commission on
Human Rights Switzerland
Sektion Zürich
Postfach 1207
8026 Zürich, Switzerland
Phone: 41 1 242 7790
E-mail: info@cchr.ch

HIVATKOZÁSOK

Hivatkozások

1. Robert Whitaker, *Mad in America: Bad Science, Bad Medicine, and the Enduring Mistreatment of the Mentally Ill* (Perseus Publishing, Massachusetts, 2002), pp. 144, 205.
2. Gary Brooten, "Court Case Ends Abruptly as Patient is Discharged by Haverford State Hospital," *The Evening Bulletin*, 3 Sept. 1969.
3. "Medicine: A Special Report," *Wall Street Journal*, 17 July 1980.
4. "For the Record: 11 Months, 23 Dead," *Hartford Courant*, 11 Oct. 1998.
5. "Medicare and Medicaid Programs; Hospital Conditions of Participation: Patients' Rights; Interim Final Rule," *Federal Register*, Department of Health and Human Services, 2 July 1999.
6. Sundhedsvaesenets Patientklagenævn (Patient Complaint Board, Denmark), Decision re: Paul Bjergager Nielsen, 23 Dec. 1997.
7. Regulation No. 39, "The standards regarding staffs, equipments and management of the welfare of the elderly in appointed nursing institutions" (translation), Health & Welfare Ministry, 31 Mar. 1999.
8. Sydney Walker III, *The Hyperactivity Hoax* (St. Martin's Paperbacks, New York, 1998), p. 5.
9. "Her Sons Were in a Home for 30 Months. The Happiness of These Children to Kiss Their Mother Again," *BILD Rhein-Ruhr* (Germany), 11 Oct. 2002.
10. "Resolution: Promoting the Use of Academic Solutions to Resolve Problems with Behavior, Attention, and Learning," Colorado State Board of Education, 11 Nov. 1999.
11. Parliamentary Assembly Council of Europe Preliminary Draft Report, Point 46, Mar. 2002.
12. "Aftermath—1945," A Teacher's Guide to the Holocaust, produced by the Florida Center for Instructional Technology, College of Education, University of South Florida, 2001.
13. "Human Suffering and Degradation Following Ethnic Cleansing," Council of Europe Parliamentary Assembly, Doc 8493 rev. 1 Sept. 1999.
14. Italy's Parliamentary resolution, "The XII Commission," 4 Aug. 1996.
15. CCHR Award from Garbagnate [city near Milan] Town Hall, May 1996.
16. "Informed Consent," American Medical Association, Sept. 1998.
17. "Teenagers 'Forced to Give ECT,'" *The New Zealand Herald*, 2 June 1997.
18. Jock Anderson, "Crown Faces \$70m Lake Alice 'Sex, Torture' Claim," *The National Business Review*, 18 Dec. 1998; "Electric Shocks and Drugs," *Waikato Times*, 9 Jan. 1999, p. 5; Jock Anderson, "Minister Buries His Head as Lake Alice Suit Tops \$70m," *The National Business Review*, 29 Jan. 1999, p. 4.
19. Norway Government Proclamation, "Compensation to Lobotomized Patients," 20 Aug. 1996.
20. Carol A. Marbin and Jeff Testerman, "The Patient Pipeline," *St. Petersburg Times*, City Edition, 14 Nov. 1993.
21. Joe Sharkey, *Bedlam: Greed, Profiteering, and Fraud in a Mental Health System Gone Crazy* (St. Martin's Press, New York, 1994), p. 274.
22. Alice Ann Love, "Medicare Finds Psychiatric Fraud," *Associated Press*, 29 Sept. 1998.
23. Michael J. Sniffen, "Charter to Settle Suit By Paying \$7 Million," *The Commercial Appeal*, Memphis, Tennessee, 19 Aug. 2000.
24. "MENTAL HEALTH," Significant Developments in DCIS Health Care Fraud Investigations, Internet address: <http://www.dodig.osd.mil/INV/DCIS/>, accessed: 25 June 2004.
25. "Bad Health, Thrust and Parry," *La Regione*, 9 Dec. 1998; "Inquiry Expanding Like Oil," *Giornale Del Popolo*, 15 Dec. 1998.
26. "NSH Studies Patient Diagnoses," Undated/unnamed newspaper, circa July 1982; Lorin M. Koran, M.D., et al., "Medical Evaluation of Psychiatric Patients," *Archives of General Psychiatry*, Vol 46, Aug. 1989, p. 733
27. *Op. Cit.* Sydney Walker III, M.D., p. 14.

Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért

A NAGYKÖZÖNSÉG TUDATOSSÁGÁNAK EMELESE

A tájékoztatás létfontosságú része bármely kezdeményezésnek, amely a társadalmi hanyatlás visszafordítását célozza. A CCHR nagyon komolyan veszi e felelősséget. A CCHR internetes oldala, könyvei, hírlevelei és más kiadványai széleskörű terjesztésének köszönhetően egyre több páciens, család, szakember, törvényalkotó és számtalan más ember kap információkat a pszichiátriával

A KÖNYÖRTELEN VALÓSÁG – Ártalmas pszichiátriai „kezelések”
Jelentés és ajánlások a romboló hatású elektrosokk és pszichiátriai agysebészet gyakorlatáról

MŰVÉSZEK TÖNKRETÉTELE – A pszichiátria aláássa a kreativitást
Jelentés és ajánlások a pszichiátria művészekre és a társadalomra gyakorolt káros hatásáról

PSZICHIÁTRIA – Drogokhoz köti az Ön világát
Jelentés és ajánlások napjaink pszichiátria által létrehozott drogválságával kapcsolatban

A KÖZÖSSÉG TÖNKRETÉTELE – A pszichiátria kényszerítő „gondoskodása”
Jelentés és ajánlások a közösségi mentális egészségügy és más kényszerítő pszichiátriai programok kudarcáról

A VALÓDIVÁLSÁG – Napjaink mentális egészségügyében
Jelentés és ajánlások a tudományosság és az eredmények hiányáról a mentális egészségügy területén
Julian Whitaker, M.D. • Anthony P. Urbanek, M.D.
Mary Jo Pagel, M.D. • Rohit Adi, M.D.

FÉLREVEZETŐ REHABILITÁCIÓ – Pszichiátriai megtevesztés a drogokról
Jelentés és ajánlások a metadonnal és más ártalmas pszichiátriai „drogrehabilitációs” programokkal kapcsolatban

SKIZOFRÉNYA – A pszichiátria jövedelmező „betegsége”
Jelentés és ajánlások a komoly mentális zavarodottsággal kapcsolatos pszichiátriai hazugságokat illetően

AZ IGAZSÁGSZOLGÁLTATÁS TÖNKRETÉTELE – A pszichiátria elferdíti a törvénykezést
Jelentés és ajánlások a bíróságokat és javító-nevelő szolgálatokat ért pszichiátriai és pszichológiai befolyással kapcsolatban

PSZICHIÁTRIAI MEGTEVESZTÉS – Az orvoslás aláaknázása
Jelentés és ajánlások a pszichiátria egészségügyre kifejtett hatásáról

SZENTSÉGTELENTÁMADÁS – Pszichiátria kontra vallás
Jelentés és ajánlások a pszichiátria vallásos hitre és gyakorlatra kifejtett hatásáról

kapcsolatos igazságról és arról, hogy hatékony lépéseket lehet és kell is tenni ezzel kapcsolatban.

A CCHR kiadványai – amelyek 15 nyelven elérhetőek – bemutatják a pszichiátria káros hatását a rasszizmus, az oktatás, a nők, az igazságszolgáltatás, a drogrehabilitáció, az erkölcsök, az idősgondozás, a vallás területén és más témákban. E lista magába foglalja a következőket:

HALÁLOS KÉNYSZERÍTÉSEK – A pszichiátriai kezelések közben elkövetett tettessegek
Jelentés és ajánlások a kényszerítő intézkedések erőszakos és veszélyes használatáról az elmeegógyintézetekben

GYERMEKEK GYÓGYSZEREZÉSE – Pszichiátria: életek tönkretétele
Jelentés és ajánlások a fiatalok félrevezető pszichiátriai diagnosztizálásáról és erőltetett gyógyszerezéséről

ZÚRZAVAR ÉS TERRORIZMUS – A pszichiátria tevékenységének eredményeképpen
Jelentés és ajánlások a pszichiátriai eszközök és kezelések szerepéről a nemzetközi terrorizmus előidézésében

VISSZAÉLÉS AZ IDŐSEKKEL – Kegyetlen mentális egészségügyi programok
Jelentés és ajánlások az időskorúak méltatlan pszichiátriai kezeléséről

PSZICHIÁTRIAI NEMI ERŐSZAK – Nők és gyermekek bántalmazása
Jelentés és ajánlások a mentális egészségügyi rendszerben történő, páciensek ellen elkövetett szexuális bűncselekményekről

SZÉLESKÖRŰ MEGTEVESZTÉS – A pszichiátria romlott ipara
Jelentés és ajánlások a mentális egészségügyi monopólium bűncselekményeivel kapcsolatban

RASSZIZMUS TEREMTÉSE – A pszichiátria árulása
Jelentés és ajánlások mindazon tudománytalan és gyűlöletkeltő programokkal kapcsolatban, amelyek faji konfliktusokat és népiirtást idéznek elő

A FIATALSÁG TÖNKRETÉTELE – A pszichiátria fiatal elméket tesz tönkre
Jelentés és ajánlások az iskolákon belüli mentális egészségügyi felmérésekről, értékelésekről és programokról

ÁLTUDOMÁNY – A pszichiátria hamis diagnózisai
Jelentés és ajánlások a tudományosság veszélyes hiányáról a pszichiátriai diagnosztika területén

ÁLLAMPOLGÁRI BIZOTTSÁG AZ EMBERI JOGOKÉRT – A mentális egészségügy nemzetközi megfigyelő szervezete

FIGYELMEZTETÉS: Senki ne hagyjon fel semmilyen pszichiátriai szer szedésével hozzáértő (nem pszichiáter) orvos tanácsa és segítsége nélkül!

Ez a kiadvány a Szcientológusok Nemzetközi Szövetsége támogatásával jöhetett létre.

Kiadja közönségi szolgáltatásként az
Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért.

A CCHR az Egyesült Államokban non-profit, adómentes 501(c)(3) közhasznú szervezatként működik, amelyet az Amerikai Adóhivatal elismer.

FELHASZNÁLT FOTÓK: 13. oldal: Peter Turnley / Corbis; 24. oldal: Bettman / Corbis.

*„Nagyra kell becsülnünk a CCHR-t,
mert valójában ez az a szervezet, mely
az emberiség történetében először
szervezett meg egy politikailag,
társadalmilag és nemzetközi szinten
is jelentős hangot, hogy szembeszálljon
a pszichiátriával. Ez még soha nem
történt meg az emberiség
történetében.”*

— Thomas Szasz M.D.

*A pszichiátria nyugalmazott professzora,
a CCHR társalapítója*